

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1105

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 noiembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
305. — Lege privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	2–24
1.275. — Decret pentru promulgarea Legii privind Consiliul Superior al Magistraturii	25
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
333. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna noiembrie 2022	25–26
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 17 din 3 octombrie 2022 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	27–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind Consiliul Superior al Magistraturii****Parlamentul României** adoptă prezenta lege**TITLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este independent și se supune în activitatea sa numai legii. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii răspund în fața judecătorilor și procurorilor pentru activitatea desfășurată în exercitarea mandatului.

Art. 2. — Consiliul Superior al Magistraturii are personalitate juridică și sediul în municipiul București.

TITLUL II**Organizarea, funcționarea și atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii****CAPITOLUL I****Organizarea Consiliului Superior al Magistraturii****SECȚIUNEA 1****Structura Consiliului Superior al Magistraturii**

Art. 3. — Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care:

a) 9 judecători și 5 procurori, aleși în adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, care compun cele două secții ale Consiliului Superior al Magistraturii, una pentru judecători și una pentru procurori;

b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat;

c) președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentant al puterii judecătorești, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care sunt membri de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 4. — Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii este alcătuită din:

- a) 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) 3 judecători de la curțile de apel;
- c) 2 judecători de la tribunale;
- d) 2 judecători de la judecătorii.

Art. 5. — Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii este alcătuită din:

a) un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție sau de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

- b) un procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel;
- c) 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale;
- d) un procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii.

SECȚIUNEA a 2-a**Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii**

Art. 6. — (1) Judecătorii și procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzuți la art. 3 lit. a), sunt aleși în adunările generale ale judecătorilor sau, după caz, ale procurorilor.

(2) Data la care au loc adunările generale ale judecătorilor și ale procurorilor se stabilește de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor acestuia, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 7. — (1) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii se aleg din rândul judecătorilor și procurorilor numiți de Președintele României, cu o vechime de cel puțin 7 ani în funcția de judecător sau procuror definitiv și care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția situației în care a intervenit radierea sancțiunii.

(2) Judecătorii și procurorii își pot susține candidaturile depuse pentru alegerea ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii în fața colectivelor de judecători și procurori, până cel târziu cu două zile înainte de data alegerilor. Candidaturile judecătorilor și procurorilor pot fi susținute de colectivele de judecători și procurori, precum și de asociațiile profesionale ale acestora.

(3) Perioada în care pot fi depuse candidaturile se stabilește de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Candidaturile se depun la Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv la Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și la colegiile de conducere ale curților de apel ori ale parchetelor de pe lângă acestea, însoțite de:

- a) curriculum vitae;
- b) un proiect privind principalele obiective pe care le vor urmări judecătorii sau procurorii în cazul alegerii în Consiliul Superior al Magistraturii, precum și, după caz, documentele de susținere a candidaturii;
- c) o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu au colaborat cu acestea, în cazul persoanelor care, la data de 1 ianuarie 1990, împliniseră vârsta de 16 ani;
- d) o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu sunt și nu au fost lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații;
- e) o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(5) Judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât instanțe sau parchete nu pot candida pentru funcția de membru

al Consiliului Superior al Magistraturii, iar judecătorii și procurorii delegați sau detașați la alte instanțe sau parchete nu pot candida decât pentru instanța sau parchetul de la care au fost delegați sau detașați. Nu pot fi aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii și procurorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea în afara cadrului legal, precum și cei care au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Colegiile de conducere ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ale curților de apel și ale parchetelor de pe lângă acestea verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1)–(5) de către judecătorii și procurorii care și-au depus candidaturile, în termen de 5 zile de la data expirării termenului de depunere a candidaturilor. Hotărârea colegiului de conducere se publică, de îndată, pe site-ul instanței sau parchetului respectiv.

(7) Împotriva hotărârilor colegiilor de conducere prevăzute la alin. (6), în termen de 5 zile de la publicare, pot formula opoziție candidații ori, după caz, judecătorii sau procurorii de la nivelul instanțelor sau parchetelor pentru care a fost depusă candidatura.

(8) Opoziția se depune la Consiliul Superior al Magistraturii și se soluționează prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 7 zile de la înregistrare.

(9) Hotărârea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzută la alin. (8), poate fi contestată de către persoanele prevăzute la alin. (7), la Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în termen de 5 zile de la comunicare. Contestația se soluționează în termen de 7 zile de la înregistrare, cu citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar dispozițiile art. 200 și 201 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile. Hotărârea pronunțată este definitivă.

Art. 8. — (1) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție aleg, în adunarea generală, prin vot secret, direct și personal, 2 membri pentru Consiliul Superior al Magistraturii, dintre judecătorii care și-au depus candidatura.

(2) Procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii de la Direcția Națională Anticorupție și procurorii de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism aleg, în adunarea generală comună a procurorilor din acestea, prin vot secret, direct și personal, un membru pentru Consiliul Superior al Magistraturii dintre procurorii care și-au depus candidatura. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestor parchete.

(3) Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la Direcția Națională Anticorupție ori de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care au obținut cel mai mare număr de voturi în adunările generale.

(4) În cazul în care 2 sau mai mulți candidați au obținut un număr egal de voturi, este declarat ales magistratul cu cea mai mare vechime efectivă în funcția de judecător, respectiv procuror.

Art. 9. — (1) Colegiul de conducere al fiecărei curți de apel și al fiecărui parchet de pe lângă acestea centralizează candidaturile depuse de judecătorii și procurorii din circumscripțiile lor.

(2) Candidaturile se centralizează pe categorii de instanțe și parchete și se transmit instanțelor și parchetelor din circumscripția curții de apel, însoțite de documentele prevăzute la art. 7 alin. (4).

(3) Colegiile de conducere ale curților de apel, tribunalelor și judecătorilor organizează propria adunare generală.

(4) Colegiile de conducere ale parchetelor de pe lângă curțile de apel, parchetelor de pe lângă tribunale și parchetelor de pe lângă judecătorii organizează propria adunare generală.

Art. 10. — (1) Judecătorii de la fiecare curte de apel, judecătorii de la toate tribunalele și tribunalele specializate din circumscripția fiecărei curți de apel și judecătorii de la toate judecătoriile din circumscripția fiecărei curți de apel desemnează, prin vot secret, direct și personal, câte un candidat pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii care și-au depus candidatura.

(2) Procurorii de la fiecare parchet de pe lângă curțile de apel, procurorii de la toate parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate din circumscripția fiecărei curți de apel și procurorii de la toate parchetele de pe lângă judecătoriile din circumscripția fiecărei curți de apel desemnează, prin vot secret, direct și personal, câte un candidat pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care și-au depus candidatura.

(3) Sunt desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii și procurorii care au obținut cel mai mare număr de voturi în adunările generale prevăzute la art. 9 alin. (3) și (4). Hotărârile adunărilor generale sunt trimise colegiului de conducere al curții de apel, respectiv al parchetului de pe lângă aceasta, care stabilește rezultatul votului. Dispozițiile art. 8 alin. (4) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Judecătorii militari și procurorii militari își depun candidatura la Curtea Militară de Apel București sau, după caz, la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București. Dispozițiile alin. (1)–(3) se aplică în mod corespunzător. Curtea Militară de Apel București, precum și Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București desemnează câte un candidat care va fi inclus pe listele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a), respectiv lit. b). Tribunalele militare, precum și parchetele de pe lângă acestea desemnează câte un candidat care va fi inclus pe listele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), respectiv lit. d).

(5) Consiliul Superior al Magistraturii întocmește listele cu judecătorii și procurorii desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, pe categorii de instanțe și parchete.

(6) Listele prevăzute la alin. (5) și documentele prevăzute la art. 7 alin. (4) se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 11. — (1) Listele judecătorilor și ale procurorilor care au fost desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se transmit instanțelor sau, după caz, parchetelor, de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu cel puțin 20 de zile înainte de data stabilită pentru adunările generale, după cum urmează:

a) lista cuprinzând candidații de la curțile de apel se transmite tuturor curților de apel;

b) lista cuprinzând candidații de la parchetele de pe lângă curțile de apel se transmite tuturor parchetelor de pe lângă curțile de apel;

c) lista cuprinzând candidații de la tribunale și tribunalele specializate se transmite tuturor tribunalelor și tribunalelor specializate;

d) lista cuprinzând candidații de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate se transmite tuturor parchetelor de pe lângă tribunale și tribunalele specializate;

e) lista cuprinzând candidații de la judecătorii se transmite tuturor judecătorilor;

f) lista cuprinzând candidații de la parchetele de pe lângă judecătorii se transmite tuturor parchetelor de pe lângă judecătorii.

(2) Listele prevăzute la alin. (1) și documentele prevăzute la art. 7 alin. (4) se afișează la sediile instanțelor și parchetelor.

Art. 12. — (1) Listele prevăzute la art. 11 alin. (1) și documentele prevăzute la art. 7 alin. (4) se transmit de către Consiliul Superior al Magistraturii instanțelor și parchetelor, însoțite de buletine de vot.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii transmite fiecărei instanțe și fiecărui parchet un număr de buletine de vot ștampilate egal cu numărul judecătorilor și procurorilor din cadrul parchetului, cu un plus de 10%.

(3) Forma și conținutul buletinelor de vot se stabilesc de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Tipărirea buletinelor de vot se asigură de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 13. — (1) În vederea alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul fiecărei instanțe și al fiecărui parchet se convoacă adunarea generală a judecătorilor sau, după caz, a procurorilor.

(2) Judecătorii de la curțile de apel și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 3 judecători de la curțile de apel și un procuror de la parchetele de pe lângă acestea.

(3) Judecătorii de la tribunale și tribunalele specializate și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate și 2 procurori de la parchetele de pe lângă acestea.

(4) Judecătorii de la judecătorii și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 2 judecători de la judecătorii și un procuror de la parchetele de pe lângă acestea.

Art. 14. — (1) În procedura de desemnare a candidaților și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, adunările generale sunt legal constituite în prezența majorității judecătorilor sau, după caz, a procurorilor în funcție. Judecătorii și procurorii delegați sau detașați la alte instanțe sau parchete participă la adunarea generală a instanței sau parchetului de la care au fost delegați sau detașați. Dacă nu este realizată prezența majorității judecătorilor sau, după caz, a procurorilor în funcție, adunarea generală nu este legal constituită; în aceeași zi, președintele adunării generale convoacă adunarea generală pentru o dată ulterioară, fixată între a 3-a și a 5-a zi lucrătoare a săptămânii următoare, urmând ca, la acea dată, să se voteze, indiferent de numărul judecătorilor sau, după caz, al procurorilor în funcție prezenți.

(2) Adunările generale sunt prezidate de magistratul cu cea mai mare vechime în funcția de judecător sau procuror care nu și-a depus candidatura pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare judecător și procuror votează un număr maxim de candidați egal cu numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, care reprezintă categoria de instanțe sau parchete la nivelul cărora judecătorul sau, după caz, procurorul își desfășoară activitatea.

(4) În cazul în care au fost votate mai puține sau mai multe persoane decât cele prevăzute la alin. (3), votul este nul.

(5) La alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete.

Art. 15. — (1) Judecătorul sau procurorul care a prezidat adunarea generală, împreună cu 2 judecători sau procurori desemnați înaintea votului de adunările generale:

a) asigură numărarea voturilor;

b) întocmește procesul-verbal cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatele votului și îl transmite Consiliului Superior al Magistraturii;

c) comunică numele judecătorilor sau al procurorilor desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii potrivit art. 10 alin. (5) ori, după caz, alcătuiește și transmite Consiliului Superior al Magistraturii lista cuprinzând candidații înscrisi în ordinea descrescătoare a voturilor obținute în adunările generale prevăzute la art. 8 alin. (3) și la art. 13 alin. (2)—(4).

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), judecătorul sau procurorul care a prezidat adunarea generală este ajutat de 2 judecători sau, după caz, de 2 procurori, desemnați de adunările generale, dintre judecătorii sau procurorii care nu și-au depus candidaturile.

Art. 16. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii centralizează rezultatele votului din circumscripțiile tuturor curților de apel și ale parchetelor de pe lângă acestea.

(2) Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii:

a) 3 judecători de la curțile de apel, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

b) 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

c) 2 judecători de la judecătorii, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

d) un procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel, care a obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

e) 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

f) un procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, care a obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național.

(3) Dispozițiile art. 8 alin. (4) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 17. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor de desemnare și de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

(2) În vederea formulării sesizării, judecătorii și procurorii au dreptul să verifice procesele-verbale cu privire la desfășurarea procedurilor prevăzute la alin. (1) și rezultatul acestora, precum și buletinele de vot.

(3) Contestațiile referitoare la legalitatea procedurilor de desemnare și de alegere pot fi depuse la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 15 zile de la data la care s-a stabilit rezultatul votului.

(4) Contestațiile se soluționează de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la data sesizării. Soluția motivată a contestației se comunică persoanelor care au făcut sesizarea.

(5) În cazul în care se constată încălcări ale legii în procedurile de desemnare și de alegere, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, inclusiv repetarea alegerilor, numai la instanțele sau parchetele la care încălcarea legii a avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor.

(6) Dispozițiile art. 7 alin. (9) se aplică în mod corespunzător.

Art. 18. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii alcătuiește lista finală cuprinzând judecătorii și procurorii aleși potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 16 alin. (2) și o transmite Biroului permanent al Senatului.

(2) Înainte de transmiterea listei către Biroul permanent al Senatului:

a) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică și comunică, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorii și procurorii aleși au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea;

b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind calitatea de ofițer acoperit, colaborator sau informator al serviciilor de informații a judecătorilor și procurorilor aleși, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Biroul permanent al Senatului înaintează lista prevăzută la alin. (1) Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, pentru întocmirea unui raport.

(4) Senatul, în prezența majorității membrilor săi, pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, validează lista cuprinzând judecătorii și procurorii aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 19. — (1) În vederea alegerii celor 2 reprezentanți ai societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii, organizațiile profesionale ale juriștilor, consiliile profesionale ale facultăților de drept acreditate, asociațiile și fundațiile care au ca obiectiv apărarea drepturilor omului pot propune Biroului permanent al Senatului câte un candidat.

(2) Pot fi aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai societății civile care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt specialiști în domeniul dreptului, cu o vechime de cel puțin 10 ani într-o profesie juridică sau în învățământul juridic superior;

b) se bucură de înaltă reputație profesională și morală;

c) nu au făcut parte din serviciile de informații înainte sau după anul 1990, nu au colaborat în niciun fel cu acestea și nu au un interes personal care influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege. Aceștia depun o declarație autentică în sensul că nu au fost lucrători operativi și nu au colaborat, în niciun fel, cu oricare serviciu de informații, înainte sau după anul 1990;

d) nu au și nici nu au avut calitatea de membru al unui partid politic în ultimii 6 ani și nu au îndeplinit în ultimii 6 ani funcții de demnitate publică.

(3) Propunerile de candidaturi se depun la Biroul permanent al Senatului, între a 90-a zi și a 60-a zi înainte de expirarea mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, însoțite de hotărârea judecătorească sau, după caz, actul normativ de înființare, de actul constitutiv și statutul persoanelor juridice prevăzute la alin. (1), precum și de cazierul fiscal al acestora.

(4) Perioada în care se depun propunerile de candidaturi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, cu 30 de zile înainte de începerea curgerii termenului prevăzut la alin. (3).

(5) Candidații propuși vor prezenta Senatului documentele prevăzute la art. 7 alin. (4), precum și cazierul judiciar.

(6) Lista candidaților și documentele prevăzute la art. 7 alin. (4) se afișează pe paginile de internet ale Senatului și Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la expirarea perioadei de depunere a acestora.

Art. 20. — (1) Senatul alege, dintre candidații prevăzuți la art. 19, cei 2 reprezentanți ai societății civile, potrivit procedurii prevăzute în regulamentul acestei Camere.

(2) Dispozițiile art. 18 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 21. — Hotărârile Senatului privind validarea și alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL II

Funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii

Art. 22. — (1) În termen de 15 zile de la publicarea hotărârilor prevăzute la art. 21, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție convoacă membrii Consiliului Superior al Magistraturii în ședința de constituire.

(2) De îndată după constituire, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție convoacă secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii pentru desemnarea candidaților pentru funcția de președinte și vicepreședinte, precum și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii pentru alegerea președintelui și a vicepreședintelui.

(3) În termen de 60 zile de la ședința de constituire a Consiliului Superior al Magistraturii se stabilesc atribuțiile și responsabilitățile fiecărui membru permanent, pe domenii de activitate.

Art. 23. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii funcționează ca organ cu activitate permanentă. Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau în plen sau în secții, potrivit atribuțiilor care revin acestora.

(2) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii desfășoară activitate permanentă și nenormată și nu exercită activitatea de judecător sau procuror, cu excepția membrilor de drept.

(3) Funcțiile de conducere deținute de judecătorii sau procurorii aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii încetează de drept la data publicării hotărârii Senatului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Perioada în care judecătorul sau procurorul este membru al Consiliului Superior al Magistraturii constituie vechime în aceste funcții.

Art. 24. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii este condus de președinte, ajutat de un vicepreședinte, aleși de plen, în prezența a cel puțin 15 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, cu votul majorității membrilor prezenți, dintre judecătorii și procurorii prevăzuți la art. 3 lit. a), care fac parte din secții diferite, pentru un mandat de un an. Mandatul președintelui nu poate fi reînnoit.

(2) Pentru funcția de președinte și vicepreședinte vor candida un judecător și un procuror desemnați de Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, din rândul membrilor săi, în prezența a cel puțin două treimi din membrii secțiilor, cu votul majorității membrilor prezenți.

(3) Candidații pentru funcțiile de președinte, respectiv vicepreședinte își vor depune candidaturile, însoțite de un proiect privind obiectivele urmărite, în secțiile de care aparțin.

(4) Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii vor analiza și dezbate candidaturile depuse și vor desemna candidații pentru funcțiile de președinte și vicepreședinte ale Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții principale:

a) reprezintă Consiliul Superior al Magistraturii în relațiile interne și internaționale;

b) coordonează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii și repartizează lucrările pentru plen și secții;

c) prezidează lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția cazului în care la lucrări participă Președintele României;

d) propune plenului măsurile necesare pentru ocuparea locurilor devenite vacante, ca urmare a revocării unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii;

e) semnează actele emise de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii;

f) sesizează Curtea Constituțională în vederea soluționării conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice;

g) desemnează membrii Consiliului Superior al Magistraturii care pot fi consultați pentru elaborarea unor proiecte de acte normative, la propunerea plenului;

h) prezintă, în ședința publică a plenului, raportul anual asupra activității Consiliului Superior al Magistraturii, care se transmite instanțelor și parchetelor și se dă publicității.

(6) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii îndeplinește orice alte atribuții stabilite de lege, de Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și de plen.

(7) În lipsa președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, atribuțiile prevăzute la alin. (5) și (6) se exercită de vicepreședinte.

(8) Alegerile pentru funcțiile de președinte și de vicepreședinte se organizează cu 3 luni înainte de expirarea mandatului.

(9) În caz de vacanță a funcției de președinte sau de vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii se aplică procedura prevăzută în prezentul articol.

Art. 25. — Președintele României prezidează, fără drept de vot, lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii la care participă.

Art. 26. — (1) Lucrările secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii sunt legal constituite în prezența majorității membrilor acestora și sunt prezidate de președintele sau, după caz, de vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii. În lipsa acestora, membrii secției aleg un președinte de ședință, cu votul majorității celor prezenți.

(2) Judecătorul sau procurorul care prezidează lucrările secției semnează hotărârile și celelalte acte emise de aceasta.

Art. 27. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii se întrunește în plen și în secții, la convocarea președintelui, a vicepreședintelui sau a majorității membrilor plenului ori, după caz, ai secțiilor.

(2) Lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se desfășoară în prezența a cel puțin 15 membri. Dacă nu se realizează acest cvorum, la următoarea convocare, dar nu mai devreme de 24 de ore, pentru discutarea aceleiași ordini de zi, lucrările Plenului se desfășoară în prezența majorității membrilor acestuia.

(3) Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și hotărârile secțiilor se iau cu votul majorității membrilor prezenți.

(4) Pentru exercitarea atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, prin intermediul plenului și al secțiilor se organizează comisii de specialitate, cu rol de structuri pregătitoare de specialitate, din care fac parte membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialitate se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Comisiile de specialitate au următoarele atribuții:

a) analizează și propun spre soluționare punctele înscrise pe ordinea de zi a plenului și a secțiilor, cu excepția celor în materie disciplinară și de carieră cu caracter individual;

b) înaintează proiecte de hotărâre ce se supun includerii pe ordinea de zi și aprobării în plen și în secții, cu excepția celor în materie disciplinară și de carieră cu caracter individual;

c) în situația în care în cadrul comisiilor sunt puncte de vedere divergente și nu se poate adopta proiectul de hotărâre prin consens, se va proceda la vot. Pe ordinea de zi vor fi înscrise proiecte alternative de hotărâre de soluționare a

punctelor de pe ordinea de zi a plenului sau a secțiilor, cu menționarea opiniei majoritare și a opiniilor minoritare, după caz;

d) analizează, în termen de cel mult 30 de zile de la înregistrare, solicitările venite din partea membrilor, a asociațiilor profesionale, a organizațiilor societății civile, a altor autorități și instituții publice în domeniul de activitate al Consiliului Superior al Magistraturii și stabilesc priorități de activitate tematică;

e) alte atribuții stabilite prin lege și Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 28. — (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție participă la lucrările Secției pentru judecători, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la lucrările Secției pentru procurori, iar ministrul justiției, la lucrările ambelor secții.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare și la soluționarea cererilor privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive, arestului la domiciliu, controlului judiciar sau pe cauțiune cu privire la judecători ori procurori.

(3) Reprezentanții societății civile participă, cu drept de vot, la lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 29. — (1) Lucrările plenului și ale secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii sunt, de regulă, publice. Membrii plenului sau ai secțiilor hotărăsc, cu majoritate de voturi, situațiile în care ședințele nu sunt publice. Ședințele secțiilor în care se soluționează cererile privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu, controlului judiciar sau controlului judiciar pe cauțiune cu privire la judecători ori procurori, precum și cele ce privesc audierile și deliberările în materie disciplinară nu sunt publice.

(2) Asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor, prin reprezentanții lor legali, pot participa la lucrările plenului și ale secțiilor, exprimând, atunci când consideră necesar, un punct de vedere asupra problemelor ce se dezbate, la inițiativa lor sau la solicitarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Ordinea de zi a lucrărilor plenului și ale secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii se aprobă de către acestea, la propunerea președintelui sau, după caz, a vicepreședintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, se iau prin vot direct și secret și se motivează.

(5) Hotărârile cu caracter individual ale plenului și secțiilor privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor se redactează în cel mult 20 de zile de la adoptare, se comunică de îndată și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 10 zile de la redactare.

(6) Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători. Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.

(7) Cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel, contestația introdusă de judecătorul sau procurorul vizat de hotărârea prevăzută la alin. (5) suspendă executarea măsurii dispuse cu privire la cariera și drepturile acestuia.

(8) Proiectul ordinii de zi ce se supune votului plenului sau secțiilor se publică cu 3 zile lucrătoare înainte pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii. În ordinea de zi publicată nu se includ cererile privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu, controlului judiciar sau pe cauțiune cu privire la judecători ori procurori. Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(9) În vederea asigurării transparenței activității Consiliului Superior al Magistraturii:

a) ședințele publice de plen și de secții se transmit în direct, audiovideo, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, se înregistrează și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (1);

b) hotărârile cu caracter normativ ale Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în plen sau secții, se supun în mod corespunzător prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare;

c) în finalul hotărârilor adoptate de plen sau secții se vor menționa, fără a afecta secretul votului, numărul de voturi „pentru”, numărul de voturi „împotriva” și numărul de voturi „abținere”, după caz.

Art. 30. — (1) În caz de imposibilitate obiectivă de participare a unor membri la ședințele Plenului sau ale secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, ședințele pot fi ținute în sistem de videoconferință, prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, sau, după caz, în format mixt, cu participare fizică și prin videoconferință, cu respectarea caracterului secret al votului.

(2) Mijloacele electronice de comunicare la distanță trebuie să îndeplinească condițiile tehnice necesare pentru a permite:

a) compatibilitatea cu cele mai uzuale tehnologii fixe sau mobile de acces, cu un număr cât mai mare de sisteme de operare și conectarea cu rețele publice fixe sau mobile de comunicații electronice;

b) identificarea participanților și participarea efectivă a acestora la ședință;

c) transmisiunea continuă și în timp real a ședinței, înregistrarea și arhivarea acesteia;

d) comunicarea multidirecțională în timp real;

e) exprimarea votului și înregistrarea acestuia;

f) verificarea ulterioară a modului în care s-a votat, fără a se afecta secretul votului.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 31. — (1) Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor. Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează, la cerere sau din oficiu, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea judecătorului sau procurorului care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod ori din oficiu, sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor.

(3) În situațiile în care este afectată independența, imparțialitatea sau reputația profesională a unui judecător sau procuror, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al

Magistraturii dispune măsurile care se impun și asigură publicarea acestora pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

(4) La solicitarea judecătorului sau procurorului vizat, comunicatul publicat pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii va fi afișat la instituția unde acesta își desfășoară activitatea și/sau publicat pe site-ul acestei instituții.

(5) Consiliul Superior al Magistraturii asigură respectarea legii și a criteriilor de competență și etică profesională în desfășurarea carierei profesionale a judecătorilor și procurorilor.

(6) Atribuțiile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și ale secțiilor acestuia, referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor, se exercită cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor și ale celor ce privesc organizarea judiciară.

Art. 32. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii poate solicita sau furniza Ministerului Justiției, instanțelor judecătorești și parchetelor, Institutului Național al Magistraturii, altor autorități și instituții publice, precum și persoanelor fizice sau juridice informațiile sau actele pe care le consideră necesare, în raport cu competențele Consiliului Superior al Magistraturii ori ale instituțiilor solicitate sau solicitante și în lumina principiului cooperării loiale dintre autoritățile și instituțiile publice.

(2) În scopul informării cu privire la activitatea instanțelor și parchetelor, membrii Consiliului Superior al Magistraturii efectuează deplasări la sediile instanțelor și ale parchetelor și organizează întâlniri cu judecătorii, procurorii și reprezentanții societății civile.

Art. 33. — (1) În cazurile în care legea prevede avizul conform, aprobarea sau acordul Consiliului Superior al Magistraturii, punctul de vedere emis de acesta este obligatoriu. Dacă legea prevede consultarea sau avizul Consiliului Superior al Magistraturii, punctul de vedere emis de acesta nu este obligatoriu.

(2) În cazul în care legea nu prevede un termen pentru emiterea avizelor de către Consiliul Superior al Magistraturii, acestea se emit în termen de 30 de zile de la sesizare. Depășirea de către Consiliul Superior al Magistraturii a termenului de emitere a avizului nu afectează valabilitatea actului.

Art. 34. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii întocmește și păstrează dosarele profesionale ale judecătorilor și procurorilor.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este autoritate competentă pentru supravegherea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal de către instanțele judecătorești în exercitarea atribuțiilor lor judiciare, în sensul art. 55 par. (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Art. 35. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii poate desfășura acțiuni de cooperare cu instituții ale sistemelor judiciare din alte state.

(2) În condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, Consiliul Superior al Magistraturii poate suporta din bugetul propriu sau, după caz, din fonduri externe cheltuielile efectuate pentru participarea reprezentanților instituțiilor din alte state la acțiuni de cooperare desfășurate în România.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii

Art. 36. — Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor:

- a) apără independența autorității judecătorești în ansamblul său, potrivit art. 31 alin. (1);
- b) numește și revocă inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct ai Inspecției Judiciare, în condițiile legii;
- c) propune Președintelui României conferirea de distincții pentru judecători și procurori, în condițiile legii;
- d) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 37. — Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la admiterea în magistratură, formarea și examenele judecătorilor și procurorilor:

- a) exercită atribuțiile prevăzute de lege referitoare la organizarea și desfășurarea concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, emite avize și adoptă regulamente, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;
- b) exercită atribuțiile stabilite de lege în materia concursului de admitere în magistratură;
- c) aprobă programul de formare profesională a auditorilor de justiție și programul de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor, la propunerea Institutului Național al Magistraturii;
- d) numește și revocă directorul și directorii adjuncți ai Institutului Național al Magistraturii și desemnează judecătorii și procurorii care vor face parte din Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii;
- e) la propunerea directorului Institutului Național al Magistraturii, aprobă structura organizatorică, statele de funcții și statele de personal ale Institutului Național al Magistraturii și adoptă, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Regulamentul Institutului Național al Magistraturii;
- f) numește și revocă directorul și directorii adjuncți ai Școlii Naționale de Grefieri;
- g) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 38. — Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor și a parchetelor:

- a) convoacă adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;
- b) avizează proiectul de hotărâre a Guvernului privind lista localităților care fac parte din circumscripțiile judecătorilor;
- c) elaborează propriul proiect de buget, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor, și emite avizele conforme pentru proiectele de buget ale instanțelor și parchetelor;
- d) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 39. — (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, precum și alte regulamente și hotărâri prevăzute de lege.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii asigură publicarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor și a regulamentelor prevăzute la alin. (1) în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești.

(4) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de regulamente și ordine care se aprobă de ministrul justiției, în cazurile prevăzute de lege.

(5) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate sesiza ministrul justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției.

(6) Consiliul Superior al Magistraturii elaborează anual un raport privind starea justiției și un raport privind activitatea proprie, pe care le prezintă Camerelor reunite ale Parlamentului României până la data de 15 februarie a anului următor, și le publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii

Art. 40. — (1) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor:

- a) propun Președintelui României numirea în funcție și eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor;
- b) numesc judecătorii și procurorii stagiați pe baza rezultatelor obținute la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;
- c) eliberează din funcție judecătorii și procurorii stagiați;
- d) numesc în funcții de conducere judecătorii și procurorii, în condițiile legii;
- e) dispun promovarea judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;
- f) dispun, în condițiile legii, delegarea și detașarea judecătorilor și procurorilor;
- g) soluționează contestațiile împotriva calificativelor acordate de comisiile de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, constituite în condițiile legii;
- h) iau măsuri pentru soluționarea sesizărilor primite de la justițiabili sau de la alte persoane privind conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor;
- i) dispun suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor;
- j) aprobă, în condițiile legii, transferul judecătorilor și procurorilor;
- k) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii numește și revocă din funcție președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii avizează, în condițiile legii, propunerea ministrului justiției de numire și revocare a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctului și adjunctul acestuia, procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjuncților acestora, procurorilor șefi de secție ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 41. — (1) Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor:

- a) aprobă înființarea și desființarea secțiilor curților de apel, ale instanțelor din circumscripțiile acestora, precum și înființarea sediilor secundare ale instanțelor judecătorești și circumscripțiilor acestora, în condițiile legii;

b) aprobă măsurile pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi pentru instanțe;

c) stabilește categoriile de procese sau de cereri care se soluționează în municipiul București numai de anumite instanțe, cu respectarea competenței materiale prevăzute de lege;

d) la propunerea președinților curților de apel, stabilește numărul vicepreședinților curților de apel, ai tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătorilor din reședințele de județ și din municipiul București, precum și judecătorii la care funcționează un vicepreședinte;

e) adoptă, în condițiile legii, Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești;

f) urmărește respectarea prevederilor legale și regulamentare în domeniul organizării și funcționării instanțelor și ia măsurile necesare înlăturării imediate a vulnerabilităților ce pot afecta buna desfășurare a activității acestora;

g) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea parchetelor:

a) aprobă propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de înființare și desființare a secțiilor în cadrul parchetelor și direcțiilor specializate;

b) la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobă numărul adjuncților procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel și ai prim-procurorilor parchetelor de pe lângă tribunale și judecătorii din reședințele de județ și din municipiul București, precum și parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și judecătorii unde prim-procurorii sunt ajutați de adjuncți;

c) aprobă măsurile pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi pentru parchete;

d) adoptă, în condițiile legii, regulamentele de ordine interioară ale parchetelor și direcțiilor specializate;

e) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 42. — (1) Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii încuviințează percheziția, reținerea, arestarea preventivă și arestul la domiciliu cu privire la judecători. Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii încuviințează măsura controlului judiciar și a controlului judiciar pe cauțiune dacă urmează a fi dispusă obligația de a nu exercita funcția de judecător.

(2) Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii încuviințează percheziția, reținerea, arestarea preventivă și arestul la domiciliu cu privire la procurori. Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii încuviințează măsura controlului judiciar și a controlului judiciar pe cauțiune dacă urmează a fi dispusă obligația de a nu exercita funcția de procuror.

(3) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) și (2) privind percheziția și reținerea nu se aplică în caz de infracțiune flagrantă.

Art. 43. — Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii se pronunță de îndată după primirea sesizărilor prevăzute la art. 42.

SECȚIUNEA a 4-a

Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor

Art. 44. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul

răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute de lege ca abateri disciplinare.

(2) Acțiunea disciplinară în cazul abaterilor săvârșite de judecători și procurori se exercită de Inspekția Judiciară, prin inspectorul judiciar.

(3) În vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare prealabile de către Inspekția Judiciară.

Art. 45. — (1) Inspekția Judiciară se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.

(2) În cazul în care sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii concrete cu privire la situația de fapt care a determinat sesizarea, aceasta se clasează și se comunică răspuns în acest sens. Se poate face o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(3) Aspectele semnalate potrivit alin. (1) sunt supuse unei verificări prealabile efectuate de inspectorii judiciari din cadrul Inspekției Judiciare, în cadrul căreia se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Verificările se efectuează în termen de cel mult 45 de zile de la data sesizării Inspekției Judiciare potrivit alin. (1). Inspectorul-șef poate dispune prelungirea termenului de efectuare a verificării prealabile, cu cel mult 45 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(4) Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare. Rezoluția de clasare este supusă confirmării inspectorului-șef. Rezoluția poate fi infirmată, o singură dată, de inspectorul-șef, care poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, completarea verificărilor.

(5) În cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare prealabile.

(6) În situația în care mai multe sesizări privesc aceeași faptă și aceeași persoană, sesizările se conexează.

(7) Termenele stabilite de prezentul articol sunt prevăzute sub sancțiunea decăderii.

Art. 46. — (1) Împotriva rezoluției de clasare prevăzute la art. 45 alin. (4), persoana care a formulat sesizarea poate depune plângere adresată inspectorului-șef, în termen de 15 zile de la comunicare. Plângerea se soluționează în cel mult 20 de zile de la data înregistrării la Inspekția Judiciară.

(2) Soluțiile pe care inspectorul-șef le poate dispune sunt:

a) respingerea plângerii și menținerea rezoluției atacate;

b) admiterea plângerii și completarea verificărilor.

Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef.

(3) Rezoluția inspectorului-șef prin care au fost respinse plângerea și rezoluția de clasare poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

(4) Soluțiile pe care le poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor; termenul pentru completarea verificărilor este de 30 de zile de la comunicarea hotărârii instanței.

(5) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (4) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care au fost desființate rezoluțiile atacate și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea verificărilor.

(6) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este definitivă.

Art. 47. — (1) În cadrul cercetării disciplinare prelabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații ori de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

(2) Cercetarea disciplinară prelabilă se desfășoară cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la informațiile clasificate și la protecția datelor cu caracter personal.

(3) Cercetarea disciplinară prelabilă se suspendă atunci când împotriva judecătorului sau procurorului cercetat s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale pentru aceeași faptă.

(4) Organul de urmărire penală este obligat să comunice Consiliului Superior al Magistraturii și Inspecției Judiciare, într-un termen rezonabil, actul prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

(5) Suspendarea cercetării disciplinare prelabile se dispune de inspectorul judiciar prin rezoluție și operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Cercetarea disciplinară prelabilă se efectuează în termen de 60 de zile de la data dispunerii acesteia, cu excepția situației în care intervine suspendarea. Cercetarea disciplinară prelabilă se poate prelungi cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(7) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată de către inspectorul judiciar în termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare prelabile, dar nu mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită.

Art. 48. — (1) După efectuarea cercetării disciplinare prelabile, inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată:

a) admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii;

b) respingerea sesizării, în cazul în care constată, în urma efectuării cercetării disciplinare prelabile, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii.

(2) Rezoluția inspectorului judiciar este supusă confirmării inspectorului-șef. Inspectorul-șef poate dispune, în scris și motivat, una dintre soluțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b) ori completarea cercetării disciplinare prelabile de către inspectorul judiciar. Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef. După completarea cercetării, inspectorul-șef poate dispune, în scris și motivat, una dintre soluțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. b) și alin. (2) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea procedurii prelabile. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

(4) Soluțiile pe care le poate pronunța instanța sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației, desființarea rezoluției de respingere a sesizării și trimiterea dosarului pentru continuarea procedurii disciplinare; în acest caz, de la comunicarea hotărârii instanței curge un nou termen de 30 de zile pentru completarea cercetării disciplinare prelabile.

(5) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (4) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care a fost desființată rezoluția inspectorului judiciar și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea cercetării disciplinare prelabile. Inspectorul judiciar va putea dispune respingerea sesizării doar pentru aspecte care nu au făcut obiectul analizei instanței.

(6) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este definitivă.

Art. 49. — (1) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau a procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară și a Inspecției Judiciare este obligatorie. Judecătorul sau procurorul poate fi reprezentat de un alt judecător ori procuror sau poate fi asistat ori reprezentat de un avocat. Neprezentarea judecătorului sau a procurorului cercetat la judecarea acțiunii nu împiedică desfășurarea în continuare a judecării.

(2) Acțiunea disciplinară este susținută în fața secțiilor de către inspectorul judiciar care a exercitat-o și, numai în caz de imposibilitate a acestuia, de către un inspector judiciar desemnat de inspectorul-șef.

(3) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii este posibilă conexarea mai multor acțiuni disciplinare care vizează același judecător sau procuror, inclusiv în cazurile în care acțiunea disciplinară s-a exercitat și față de alți judecători sau procurori, precum și a acțiunilor disciplinare între care există o strânsă legătură. Excepția conexității se poate invoca din oficiu sau de părți la primul termen de judecată cu procedura completă și se soluționează prin încheiere motivată.

(4) Secția competentă în materie disciplinară este obligată să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau temeiurile de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu. Instanța disciplinară se pronunță mai întâi asupra excepțiilor care fac de prisos judecata în fond a acțiunii disciplinare.

(5) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii nu este admisibilă formularea unor cereri de intervenție accesorie.

(6) Cererea de recuzare a membrilor secțiilor în materie disciplinară este admisibilă numai în următoarele situații:

a) în cazul în care acțiunea disciplinară îi vizează pe aceștia, soțul sau rudele lor până la gradul al IV-lea, inclusiv;

b) ori de câte ori, față de calitatea persoanei vizate de acțiunea disciplinară, imparțialitatea acestora ar putea fi afectată;

c) în caz de conflict de interese.

(7) Cererea de recuzare se soluționează de secția corespunzătoare în materie disciplinară, în aceeași compunere.

(8) Toate motivele de nulitate a acțiunii disciplinare se invocă, sub sancțiunea decăderii, la primul termen de judecată cu procedura completă.

(9) Secția competentă în materie disciplinară poate, din oficiu sau la solicitarea părților, să schimbe încadrarea juridică a abaterilor disciplinare pentru care s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare. În toate cazurile, instanța disciplinară este obligată să pună în discuția părților schimbarea încadrării, iar, la solicitarea acestora, să le acorde un termen pentru a depune concluzii scrise cu privire la schimbarea de încadrare. Asupra schimbării de încadrare secțiile se pronunță prin încheiere motivată.

(10) Dispozițiile art. 30 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(11) Părțile au dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și pot solicita administrarea de probe.

(12) Dispozițiile art. 47 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător. Suspendarea se dispune, prin încheiere, de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(13) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care constată că sesizarea este întemeiată, aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecător sau procuror și cu circumstanțele personale ale acestuia.

(14) Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care nu sunt incompatibile cu aceasta.

Art. 50. — (1) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează acțiunea disciplinară printr-o hotărâre care cuprinde, în principal, următoarele:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia;

b) temeiul de drept al aplicării sancțiunii;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de judecător sau procuror;

d) sancțiunea aplicată și motivele care au stat la baza aplicării acesteia;

e) calea de atac și termenul în care hotărârea poate fi atacată;

f) instanța competentă să judece calea de atac.

(2) Prevederile alin. (1) privind cuprinsul hotărârii se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51. — (1) Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, la momentul pronunțării și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat, precum și Inspecției Judiciare. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii. Până la data comunicării hotărârii judecătorului sau procurorului vizat, aceasta nu produce efecte în ceea ce privește cariera și drepturile acestuia.

(2) Membrul Consiliului Superior al Magistraturii față de care se exercită acțiunea disciplinară nu participă la lucrările secției în care se judecă această acțiune.

(3) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspecția Judiciară. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.

(4) Recursul prevăzut la alin. (3) este o cale devolutivă de atac și suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare.

(5) Hotărârea prin care se soluționează recursul prevăzut la alin. (3) este definitivă.

(6) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii asigură punerea în executare a sancțiunilor disciplinare pe care le-au aplicat.

Art. 52. — (1) Pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este

de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției. Hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție se redactează, obligatoriu, la momentul pronunțării și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat. Până la data comunicării hotărârii judecătorului sau procurorului vizat, aceasta nu produce efecte în ceea ce privește cariera și drepturile acestuia. Măsura suspendării poate fi reevaluată oricând pe durata judecării acțiunii disciplinare, până la pronunțarea hotărârii de către secția corespunzătoare.

(2) Hotărârea prin care se dispune suspendarea din funcție în condițiile alin. (1) poate fi atacată cu contestație în termen de 5 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul suspendat din funcție. Competența soluționării contestației aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, din care nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Contestația se soluționează de urgență și cu precădere și nu suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârea instanței este definitivă.

(4) Până la soluționarea contestației, instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării hotărârii.

(5) Dacă hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului este desființată, suspendarea din funcție încetează, iar acesta este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în funcția de judecător sau procuror pe această perioadă. Drepturile bănești acordate sunt majorate, indexate și reactualizate la data plății, incluzând și dobânda legală penalizatoare.

(6) Pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare. Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția uneia dintre situațiile prevăzute de prezentul articol care are ca efect suspendarea sau reluarea procedurii de soluționare a cererii de acordare a pensiei de serviciu. Informarea cuprinde elementele necesare pentru aplicarea măsurii respective de către casele teritoriale de pensii, inclusiv datele de identificare a persoanei, temeiul de drept al măsurii, precum și data de la care se aplică.

(7) Durata suspendării din funcție dispuse în condițiile prezentului articol nu poate depăși 6 luni, la împlinirea acestui termen suspendarea încetând de drept. Încetarea suspendării se constată prin hotărâre de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(8) În cazul în care secția corespunzătoare, soluționând acțiunea disciplinară, aplică sancțiunea disciplinară a suspendării din funcție, prin aceeași hotărâre deduce durata suspendării din funcție dispuse în condițiile prezentului articol din durata sancțiunii disciplinare aplicate.

(9) Dispozițiile alin. (8) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care prin hotărârea judecătorească prin care se soluționează recursul prevăzut la art. 51 alin. (3) s-a dispus înlocuirea sancțiunii disciplinare aplicate de secția corespunzătoare cu sancțiunea disciplinară a suspendării din funcție.

(10) În cazurile în care, prin hotărârea secției, rămasă definitivă, sau prin hotărârea judecătorească prin care se soluționează recursul prevăzut la art. 51 alin. (3), s-a dispus respingerea acțiunii disciplinare ori s-a constatat nulitatea acesteia, dispozițiile alin. (5) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(11) Dispozițiile alin. (1)–(5) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul hotărârilor secțiilor prin care judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție, potrivit legii, în perioada cuprinsă între data comunicării hotărârii secției corespunzătoare de aplicare a sancțiunii disciplinare a excluderii din magistratură și data eliberării din funcție.

(12) Dispozițiile art. 28 alin. (2) rămân aplicabile pentru cazurile de suspendare din funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzute de prezentul articol.

Art. 53. — (1) Pe durata soluționării de către instanță a cauzelor prevăzute la art. 46 alin. (3) și art. 48 alin. (3), termenul de 2 ani, prevăzut la art. 47 alin. (7), se suspendă.

(2) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor se prescrie în termen de 4 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare. Termenul de prescripție a răspunderii disciplinare se suspendă pe întreaga durată a suspendării judecării acțiunii disciplinare. Răspunderea disciplinară se prescrie oricâte suspendări ar interveni, dacă termenul de 4 ani este depășit cu încă un an.

Art. 54. — (1) Numirea unui judecător în funcția de procuror ori a unui procuror în funcția de judecător sau eliberarea din funcție nu împiedică continuarea procedurii disciplinare.

(2) Judecarea acțiunii disciplinare exercitate împotriva judecătorului care, după săvârșirea abaterii disciplinare, a fost numit în funcția de procuror este de competența Secției pentru judecatori. Judecarea acțiunii disciplinare exercitate împotriva procurorului care, după săvârșirea abaterii disciplinare, a fost numit în funcția de judecător este de competența Secției pentru procurori.

(3) În cazul în care persoana cu privire la care se desfășoară procedura disciplinară nu mai are calitatea de judecător sau procuror, dacă se exercită acțiunea disciplinară, secția corespunzătoare, când constată că sesizarea este întemeiată, stabilește una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare și cu circumstanțele personale ale celui care a săvârșit-o. Sancțiunea disciplinară astfel stabilită nu se mai execută. Hotărârea secției prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară, rămasă definitivă, se atașează la mapa profesională a persoanei în cauză.

Art. 55. — În cazul în care s-a dispus excluderea din magistratură a unui judecător sau a unui procuror, hotărârea definitivă se transmite Președintelui României, în vederea emiterii decretului de eliberare din funcție.

CAPITOLUL IV

Statutul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii

Art. 56. — (1) Durata mandatului membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani, fără posibilitatea reînvestirii.

(2) Calitatea de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentant al societății civile, reprezintă vechime în specialitate recunoscută în profesiile juridice și, pe durata mandatului, este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior și a calității de expert în proiecte cu finanțare externă în domeniul justiției.

(3) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii completează anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu au fost și nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai niciunui serviciu de informații. Declarațiile se depun și se arhivează la compartimentul de resurse umane.

(4) Verificarea veridicității datelor din declarațiile prevăzute la alin. (3) se face individual pentru fiecare declarație de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, anual, din oficiu sau ori de câte ori este sesizat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ori membrul Consiliului Superior al Magistraturii vizat. Rezultatul verificărilor se concretizează într-un înscris și se comunică Consiliului Superior al Magistraturii, celui vizat de verificare, precum și, la cerere, oricărei persoane.

(5) Actul Consiliului Suprem de Apărare a Țării prevăzut la alin. (4) poate fi contestat la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 3 luni de la data la care a luat

cunoștință, de către orice persoană care justifică un interes legitim, conform legii, cu parcurgerea procedurii prealabile.

(6) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii încetează, după caz, la expirarea mandatului, prin demisie, revocare din funcție, încetarea, potrivit legii, a funcției de judecător sau procuror, nerezolvarea stării de incompatibilitate în termen de 15 zile de la data alegerii ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, nerespectarea dispozițiilor referitoare la interdicția de a fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai vreunui serviciu de informații, imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 3 luni, precum și prin deces.

(7) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se suspendă de drept pentru motivele de suspendare din funcția de judecător și procuror prevăzute de lege.

(8) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentanți ai societății civile, nu participă la ședințele secțiilor pentru judecatori, respectiv pentru procurori și au următoarele îndatoriri specifice:

a) asigură informarea constantă a organizațiilor societății civile cu privire la lucrările Consiliului Superior al Magistraturii;

b) realizează consultarea organizațiilor societății civile cu privire la propunerile și sugestiile acestora privind demersurile necesare la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii pentru îmbunătățirea activității instituțiilor judiciare ca serviciu public aflat în slujba societății, întocmind în acest sens un raport trimestrial de analiză și sinteză a propunerilor, pe care îl transmite plenului sau secțiilor, după caz, pentru analiză și decizie;

c) monitorizează respectarea obligațiilor Consiliului Superior al Magistraturii de transparență, de asigurare a accesului publicului la informații și soluționare a petițiilor în raport cu societatea civilă și întocmesc un raport anual, pe care îl publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 57. — (1) Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii a judecătorilor și procurorilor se poate dispune oricând în timpul mandatului, în următoarele cazuri:

a) persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii;

b) persoanei în cauză i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară din cele prevăzute de lege pentru judecatori și procurori, iar măsura a rămas definitivă;

c) secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii a constatat, pe baza raportului întocmit de Inspekția Judiciară, că persoana în cauză nu și-a îndeplinit sau și-a îndeplinit în mod necorespunzător, în mod grav, repetat și nejustificat, atribuțiile prevăzute de lege.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată incidența uneia dintre ipotezele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), la sesizarea președintelui sau a vicepreședintelui Consiliului Superior al Magistraturii ori a unei treimi din membri, și dispune revocarea din funcție, cu votul majorității membrilor săi.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), procedura de revocare din funcție se desfășoară după cum urmează:

a) solicitarea de revocare poate fi inițiată de cel puțin două treimi din numărul adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită;

b) sesizarea trebuie să cuprindă indicarea concretă a atribuției prevăzute de lege pe care persoana în cauză nu și-a îndeplinit-o sau și-a îndeplinit-o în mod necorespunzător, în mod grav, repetat și nejustificat, precum și a motivelor din care rezultă această situație. Sesizarea este inadmisibilă atunci când vizează modul în care membrul ales și-a exercitat dreptul de vot;

c) solicitarea de revocare se transmite secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, care

dispune efectuarea verificărilor necesare de către Inspekția Judiciară. Verificările trebuie efectuate în termen de cel mult 90 de zile de la data sesizării Inspekției Judiciare. Inspectorul-șef poate dispune prelungirea termenului de efectuare a verificărilor cu cel mult 30 de zile dacă există motive întemeiate care justifică această măsură, dispozițiile art. 47 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător;

d) raportul întocmit de Inspekția Judiciară se transmite secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, care îl va comunica judecătorului sau procurorului vizat. Împotriva raportului, judecătorul sau procurorul poate formula obiecțiuni în termen de 30 de zile de la comunicare. Raportul definitiv se comunică adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită;

e) în vederea dezbaterei raportului, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii convoacă toate adunările generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită, stabilind o singură zi pentru desfășurarea acestora;

f) persoana vizată de revocare se poate adresa judecătorilor sau procurorilor în vederea susținerii propriului punct de vedere, în orice mod, până la data adunărilor generale;

g) dacă două treimi din numărul voturilor valabil exprimate de judecătorii sau procurorii întruniți în adunările generale ale instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii vizat de procedură sunt în sensul menținerii solicitării de revocare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii ia act de hotărârile adunărilor generale;

h) adunările generale ale instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită sunt legal constituite în prezența a cel puțin două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor în funcție. Adunarea generală este prezidată de judecătorul sau procurorul cu cea mai mare vechime în funcția de judecător sau procuror. Hotărârile adunărilor generale se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor în funcție.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul revocării membrilor aleși de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(5) Revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte, în caz de neîndeplinire sau îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor prevăzute de lege, se propune de o treime din numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și se dispune prin votul majorității Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii, în prezența a cel puțin două treimi din membrii săi. Hotărârea plenumului se redactează în cel mult 20 de zile și se comunică de îndată.

(6) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentanți ai societății civile, pot fi revocați din funcție în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii sau în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare, în mod grav, repetat și nejustificat, a atribuțiilor prevăzute de lege; dispozițiile alin. (2) și alin. (3) lit. b) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Soluționarea sesizării de revocare din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și a celei privind revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte se face numai după ascultarea persoanei vizate de sesizare, dispozițiile art. 47 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(8) Hotărârea de revocare poate fi atacată cu contestație în termen de 15 zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători.

Introducerea contestației suspendă de drept executarea hotărârii. Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.

Art. 58. — (1) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii care au calitatea de judecător sau procuror răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile dispozițiilor legale privind statutul judecătorilor și procurorilor.

(2) Membrul Consiliului Superior al Magistraturii față de care se exercită acțiunea disciplinară nu participă în calitate de membru ales la lucrările secției în care se judecă acțiunea disciplinară.

(3) Din Consiliul Superior al Magistraturii nu pot face parte, în timpul aceluiași mandat, soți sau rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv.

Art. 59. — (1) În cazul încetării calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii înainte de expirarea mandatului, pentru locul rămas vacant se organizează noi alegeri, potrivit procedurii prevăzute de lege, în termen de 60 de zile de la vacantare, cu excepția situației în care funcția devine vacantă în ultimul an de mandat al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Până la alegerea unui nou membru, interimatul va fi asigurat de persoana care a obținut numărul următor de voturi în cadrul alegerilor desfășurate potrivit art. 8 alin. (3) sau art. 13 ori, după caz, art. 19.

(3) În situația în care vacanța funcției a intervenit în ultimul an de mandat, persoana care a obținut numărul următor de voturi în cadrul alegerilor desfășurate potrivit art. 8 alin. (3) sau art. 13 ori, după caz, art. 19 exercită calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pentru restul de mandat rămas până la expirarea termenului de 6 ani.

(4) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii sesizează Senatul României în vederea validării membrului interimar sau a membrului prevăzut la alin. (3).

CAPITOLUL V

Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii

Art. 60. — Consiliul Superior al Magistraturii dispune de un aparat tehnic administrativ propriu.

Art. 61. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Consiliului Superior al Magistraturii se asigură de la bugetul de stat.

(2) Bugetul Inspekției Judiciare, al Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sunt cuprinse distinct în bugetul Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii are calitatea de ordonator principal de credite, care poate fi delegată vicepreședintelui, secretarului general, secretarului general adjunct sau directorului economic.

Art. 62. — (1) Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este condus de un secretar general.

(2) Secretarul general este numit și revocat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii care au cel puțin 8 ani vechime în funcția de judecător sau procuror.

(3) Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii poate fi ajutat de un secretar general adjunct. Secretarul general adjunct este numit și revocat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care au cel puțin 8 ani vechime în funcția de procuror sau judecător.

Art. 63. — (1) Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este organizat în direcții, servicii și birouri.

(2) Structura organizatorică a aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin hotărâre a Plenumului.

Art. 64. — (1) Personalul din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este numit prin concurs sau examen.

(2) Personalul de conducere din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este numit de Plen, iar cel de execuție, de secretarul general.

(3) Funcțiile de specialitate juridică din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii pot fi ocupate și de judecători și procurori detașați, în condițiile legii.

(4) Funcționarii publici și personalul contractual din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și al Inspecției Judiciare sunt asimilați, ca rang și salarizare, personalului corespunzător din cadrul Parlamentului, beneficiind în mod corespunzător de drepturile salariale ale acestuia.

(5) Specialiștii IT din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în coordonarea acestuia, precum și din cadrul aparatului propriu al Inspecției Judiciare beneficiază de aceleași drepturi salariale ca specialiștii IT din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și au aceleași drepturi și îndatoriri prevăzute pentru această categorie de personal de Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, precum și de alte acte normative.

(6) Statele de funcții și de personal se aprobă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 65. — Atribuțiile secretarului general și ale personalului din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și organizarea și funcționarea compartimentelor din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

TITLUL III

Inspecția Judiciară

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 66. — (1) Inspecția Judiciară funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu sediul în municipiul București.

(2) Inspecția Judiciară acționează potrivit principiului independenței operaționale, conferit de prezentul titlu, în raport cu Consiliul Superior al Magistraturii, instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă acestea și în relația cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate, în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

(3) Inspecția Judiciară este condusă de un inspector-șef numit din rândul judecătorilor, ajutat de un inspector-șef adjunct numit din rândul procurorilor.

(4) Normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție se aprobă, la propunerea inspectorului-șef, prin regulament adoptat prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Inspecției Judiciare se asigură integral de la bugetul de stat.

(6) Inspectorul-șef este ordonator terțiar de credite.

(7) Paza sediului Inspecției Judiciare, a bunurilor și a valorilor aparținând acesteia, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în acest sediu se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

Art. 67. — (1) Inspecția Judiciară funcționează cu un număr maxim de 117 posturi.

(2) Numărul maxim de posturi pentru aparatul Inspecției Judiciare poate fi modificat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea inspectorului-șef.

CAPITOLUL II

Organizarea Inspecției Judiciare și statutul inspectorilor judiciari

Art. 68. — (1) Pentru realizarea atribuțiilor sale, Inspecția Judiciară dispune de un aparat propriu.

(2) Aparatul propriu al Inspecției Judiciare este organizat în direcții, servicii și birouri. În cadrul Inspecției Judiciare, pentru exercitarea atribuțiilor de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate se organizează distinct Direcția de inspecție pentru judecători și Direcția de inspecție pentru procurori.

(3) În cadrul aparatului propriu al Inspecției Judiciare funcționează inspectori judiciari, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, funcționari publici, personal contractual și specialiști IT.

(4) În cadrul Direcției de inspecție pentru judecători funcționează inspectori judiciari selectați din rândul judecătorilor, iar în cadrul Direcției de inspecție pentru procurori funcționează inspectori judiciari selectați din rândul procurorilor.

(5) Direcțiile de inspecție pentru judecători și procurori se încadrează cu personal care deservește activitatea de secretariat, arhivă și registratură a celor două direcții.

(6) Posturile vacante, altele decât cele de inspector judiciar, pot fi ocupate temporar, prin detașarea unor judecători, procurori sau altor categorii de personal, în condițiile legii.

(7) Organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare, structura organizatorică și atribuțiile compartimentelor se stabilesc, la propunerea inspectorului-șef, prin regulament adoptat prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 69. — (1) Inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct sunt numiți de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre inspectorii judiciari în funcție cu o vechime de cel puțin un an în funcția de inspector judiciar, în urma unui concurs care constă, în această ordine, în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere respective și într-o probă scrisă tip grilă privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și rezistența la stres.

(2) Concursul se organizează de Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor prezentei legi și regulamentului aprobat prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct se anunță cu cel puțin 3 luni înaintea datei acestora.

(4) Mandatul inspectorului-șef și al inspectorului-șef adjunct este de 3 ani și poate fi înnoit o singură dată, cu respectarea prevederilor alin. (1). Mandatul de inspector judiciar se prelungește de drept până la expirarea mandatului de inspector-șef sau inspector-șef adjunct.

(5) În caz de încetare a mandatului funcției de inspector-șef anterior expirării duratei acestuia sau în orice situație de vacanță a acestei funcții, interimatul se asigură de inspectorul-șef adjunct, de directorul Direcției de inspecție pentru judecători și de directorul Direcției de inspecție pentru procurori, în această ordine de prioritate.

Art. 70. — (1) Data și locul concursurilor pentru ocuparea posturilor de inspector-șef și inspector-șef adjunct, calendarul de desfășurare a acestora, precum și tematica și bibliografia de concurs se stabilesc prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru concursurile prevăzute la alin. (1) se constituie comisia de organizare a concursului, comisia de examinare și comisia de soluționare a contestațiilor.

(3) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (2) sunt numiți prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Comisia de organizare a concursului îndeplinește atribuții necesare bunei organizări și desfășurării a concursului și se compune din președinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Președinții comisiilor de examinare și de soluționare a contestațiilor sunt desemnați cu votul majorității membrilor comisiei.

(4) Verificarea îndeplinirii de către candidații înscriși la concursurile prevăzute la art. 69 a condițiilor prevăzute de lege se realizează de comisia de organizare a concursului. Rezultatele verificării se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, cel mai târziu cu 15 zile înainte de data susținerii primei probe a concursului. Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listei cu rezultatele verificării. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii se pronunță asupra contestațiilor formulate în termen de cel mult 3 zile și validează lista definitivă a candidaților.

(5) Pentru proba constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției pentru care se organizează concursul și pentru proba scrisă tip grilă se constituie o singură comisie de examinare, compusă din 2 judecători ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, 2 procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și un specialist în management, comunicare și resurse umane.

(6) La susținerea probei constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției participă, cu rol consultativ, și un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau al curților de apel, desemnat de Consiliul Superior al Magistraturii, care va putea adresa întrebări candidaților în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.

(7) Comisia de examinare elaborează grila de evaluare în baza căreia se face aprecierea probei constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției și realizează examinarea și notarea candidaților, iar în cazul probei scrise tip grilă elaborează subiectele de concurs, baremul de evaluare și notare și stabilește timpul necesar pentru formularea răspunsurilor la întrebările din testul-grilă.

(8) Pentru soluționarea contestațiilor formulate de candidații împotriva rezultatelor la proba constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției și la proba scrisă tip grilă se constituie o singură comisie de soluționare a contestațiilor, care are componența prevăzută la alin. (5).

(9) Pentru fiecare comisie de concurs sunt desemnați și supleanți, în modalitățile prevăzute de prezentul articol.

(10) Nu pot fi numite în comisiile de concurs persoanele care sunt sot/soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiilor de concurs. Aceeași persoană poate face parte dintr-o singură comisie de concurs.

(11) În cadrul probei constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției se susține proiectul întocmit de candidat, se verifică aptitudinile manageriale și de comunicare ale candidatului și se evaluează aspectele legate de modul în care candidatul se raportează la valorile funcției pentru care candidează. Înregistrarea interviului prin mijloace tehnice audio-video este obligatorie. Nota pentru

proba constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de inspector-șef și inspector-șef adjunct reprezintă media aritmetică a notelor acordate de fiecare membru al comisiei. Fiecare membru al comisiei evaluează și notează candidații cu note de la 1 la 10. Grila de evaluare în baza căreia se face aprecierea probei constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii după încheierea probei.

(12) Candidații pot formula contestații împotriva rezultatelor la proba constând în prezentarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere, în termen de 48 de ore de la data publicării rezultatelor pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii. Contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în termen de 3 zile de la expirarea termenului de contestare a rezultatelor, pe baza înregistrării audio-video a probei. Nota acordată în urma soluționării contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(13) Pentru proba scrisă tip grilă, timpul stabilit pentru rezolvarea întrebărilor se comunică candidaților odată cu subiectele. Baremul de evaluare și notare se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii după încheierea probei. Evaluarea și notarea lucrărilor la proba scrisă tip grilă se realizează prin procesare electronică. Pentru proba scrisă tip grilă se acordă fiecărui candidat o notă de la 1 la 10.

(14) Candidații pot formula contestații la baremul de evaluare și notare și contestații împotriva rezultatelor obținute la proba scrisă, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii; contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(15) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(16) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de examinare în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de soluționare a contestațiilor.

(17) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident alt decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (16), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(18) Nota finală acordată candidaților se constituie din media aritmetică a notelor obținute la fiecare probă. Pentru a ocupa funcția de inspector-șef sau inspector-șef adjunct, candidatul trebuie să obțină cel puțin nota finală 7, și nu mai puțin de nota 6 la fiecare probă de concurs.

(19) Rezultatele concursului pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) sunt supuse validării Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(20) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida concursul total sau parțial, în cazul nerespectării dispozițiilor care reglementează desfășurarea acestuia sau în caz de fraudă dovedită. În situația în care invalidează în tot concursul, prin aceeași hotărâre Plenul va dispune declanșarea unei noi proceduri de concurs. În cazul invalidării parțiale, prin hotărârea Plenului se indică proba de concurs care urmează a fi reluată.

(21) În cazul în care validează concursul, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii numește în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) pe candidatul care a obținut cea mai mare notă. La punctaje egale, plenul numește în funcțiile de conducere unul dintre candidați, având în vedere următoarele criterii: vechimea cea mai mare în funcția de inspector judiciar, vechimea cea mai mare în funcția de judecător și procuror, experiența managerială anterioară.

Art. 71. — (1) Directorul Direcției de inspecție pentru judecători și directorul Direcției de inspecție pentru procurori sunt numiți dintre inspectorii judiciari în funcție cu o vechime de cel puțin un an în funcția de inspector judiciar, în urma unui concurs care constă, în această ordine, în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și într-o probă scrisă tip grilă privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și rezistența la stres. Directorul Direcției de inspecție pentru judecători este numit de Secția pentru judecători, iar directorul Direcției de inspecție pentru procurori este numit de Secția pentru procurori. Concursul este organizat de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de direcția de inspecție pentru care se organizează concursul, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii, potrivit dispozițiilor prezentei legi și regulamentelor aprobate prin hotărâre a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Dispozițiile art. 69 alin. (3) și (4) și art. 70 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În caz de încetare a mandatului funcțiilor de conducere prevăzute la alin. (1) anterior expirării duratei acestuia sau în orice situație de vacanță a acestor funcții, interimatul se asigură prin delegarea în funcțiile de conducere, de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea inspectorului-șef, a unor inspectorii judiciari care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

(4) În caz de încetare a mandatului funcției de inspector-șef anterior expirării duratei acestuia sau în orice situație de vacanță a acestei funcții, atunci când nu se poate asigura interimatul funcției potrivit dispozițiilor art. 69 alin. (5), delegarea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) va fi făcută din oficiu de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 72. — (1) Inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct sunt revocați din funcție de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la solicitarea motivată a cel puțin 5 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii sau la solicitarea motivată a adunării generale a inspectorilor judiciari, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale.

(2) În urma propunerii de revocare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în cel mult 7 zile de la înregistrarea solicitării, desemnează prin vot 2 raportori din rândul membrilor aleși, judecători și procurori, ce fac parte din secții diferite, care vor verifica modul de exercitare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale. În activitatea de verificare a modului de exercitare a atribuțiilor manageriale specifice funcției pentru care s-a solicitat revocarea, raportorii pot fi ajutați de un specialist în management, comunicare și resurse umane, desemnat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii odată cu raportorii.

(3) Verificările se efectuează în termen de cel mult 30 de zile de la data desemnării raportorilor. Aspectele constatate în urma efectuării verificărilor vor fi consemnate într-un raport care se va comunica, de îndată, persoanei vizate.

(4) Inspectorul-șef sau, după caz, inspectorul-șef adjunct are dreptul de a consulta raportul prevăzut la alin. (3), în termen de 5 zile de la comunicarea acestuia.

(5) După expirarea termenului prevăzut la alin. (4), raportorii procedează la ascultarea persoanei vizate. Refuzul de a face declarații sau de a se prezenta la audiere se constată prin proces-verbal.

(6) Cu ocazia ascultării sale sau printr-o cerere separată formulată în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării raportului prevăzut la alin. (3), inspectorul-șef sau, după caz, inspectorul-șef adjunct poate propune probe și formula obiecțiuni împotriva constatărilor acestuia. Raportorii dispun motivat asupra solicitărilor sau obiecțiunilor formulate și, după caz, completează verificările în termen de 10 zile de la data la care persoana vizată a propus probele sau a formulat obiecțiunile. Raportul de evaluare se modifică în mod corespunzător în cazul în care obiecțiunile sunt admise.

(7) Raportul întocmit, care va cuprinde verificările efectuate, aspectele constatate, susținerile, probele propuse și obiecțiunile formulate de persoana vizată se înaintează Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(8) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în urma analizării raportului prevăzut la alin. (6), se pronunță asupra revocării din funcție prin hotărâre motivată, în termen de cel mult 15 zile de la data înregistrării raportului la Consiliul Superior al Magistraturii. La soluționarea cererii de revocare de către plen este obligatorie citarea inspectorului-șef sau, după caz, a inspectorului-șef adjunct, în vederea audierii. Membrii raportori nu devin incompatibili și își exprimă votul în plen. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune, o singură dată, completarea raportului, atunci când apreciază că acesta nu este complet. Completarea se efectuează de către membrii raportori în termen de cel mult 15 de zile de la data când a fost solicitată.

(9) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere următoarele criterii: folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite — rezultate obținute, gestionarea informațiilor și repartizarea sarcinilor în cadrul instituției.

(10) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere comportamentul și comunicarea cu persoanele implicate în procedurile de inspecție, cu personalul instituției, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instituției și transparența actului de conducere.

(11) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, precum și respectarea principiului distribuirii aleatorii a lucrărilor de inspecție.

(12) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă și capacitatea de adaptare rapidă.

(13) Hotărârea prin care s-a dispus revocarea din funcțiile prevăzute la alin. (1) se redactează, obligatoriu, la momentul pronunțării și se comunică, de îndată, în scris, persoanei vizate. Hotărârea prin care s-a dispus revocarea poate fi atacată cu contestație, în termen de 15 zile de la comunicare. Judecarea contestației este de competența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție și se soluționează în cel mult 90 zile de la data înregistrării acesteia la Înalta Curte de Casație și Justiție. Hotărârea pronunțată este definitivă.

(14) Până la soluționarea contestației împotriva hotărârii prin care s-a dispus revocarea, instanța competentă potrivit alin. (13)

poate dispune, în condițiile legii, suspendarea executării hotărârii. Cererea de suspendare se soluționează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării acesteia la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(15) Până la data pronunțării hotărârii Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a dispus repunerea în funcție sau, după caz, până la ocuparea funcției prin concurs, sunt aplicabile dispozițiile art. 69 alin. (5).

Art. 73. — (1) Directorii direcțiilor de inspecție sunt revocați din funcție de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la solicitarea motivată a cel puțin 3 membri ai secției corespunzătoare sau a inspectorului-șef, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale.

(2) Dispozițiile art. 72 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 74. — (1) Inspectorul-șef al Inspecției Judiciare îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) exercită funcția de conducere, organizare, coordonare și control la nivelul Inspecției Judiciare și răspunde pentru activitatea acesteia;

b) reprezintă Inspecția Judiciară în relațiile cu instituțiile din cadrul autorității judecătorești și alte instituții și autorități interne sau internaționale;

c) prezintă anual, în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, raportul de activitate pentru anul anterior;

d) exercită atribuțiile legale ce îi revin în calitate de ordonator de credite;

e) convoacă și prezidează Adunarea generală a inspectorilor judiciari și Colegiul de conducere al Inspecției Judiciare, în condițiile legii;

f) ia măsuri pentru repartizarea aleatorie a dosarelor în cadrul Inspecției Judiciare și răspunde de aceasta;

g) stabilește anual sau ori de câte ori se impune domeniile specifice de activitate sau privire la care se exercită controalele Inspecției Judiciare, după consultarea inspectorilor judiciari;

h) propune colegiului de conducere componența echipelor de control;

i) numește, în condițiile legii, inspectorii judiciari și celelalte categorii de personal din cadrul Inspecției Judiciare și dispune modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu ale acestora;

j) stabilește atribuțiile și sarcinile individuale ale personalului, urmărind repartizarea echilibrată a acestora;

k) evaluează, în condițiile legii, personalul Inspecției Judiciare;

l) verifică, aprobă, confirmă sau avizează, în condițiile legii și ale Normelor pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, rezoluțiile, rapoartele și celelalte acte întocmite de inspectorii judiciari;

m) propune plenului și secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii adoptarea proiectelor de regulamente, în cazurile prevăzute de lege;

n) aprobă alte regulamente, în cazurile prevăzute de lege;

o) adoptă proiectul de buget al Inspecției Judiciare;

p) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau de regulamente.

(2) Inspectorul-șef nu poate să îndeplinească acte care privesc judecători sau procurori care își desfășoară activitatea în cadrul ultimei instanțe sau, după caz, parchet, unde acesta a funcționat înaintea numirii ca inspector judiciar. În acest caz, actul este îndeplinit de inspectorul-șef adjunct.

(3) Dispozițiile alin. (2) rămân aplicabile și ori de câte ori, față de calitatea persoanei vizate, imparțialitatea inspectorului-șef ar putea fi afectată, precum și în caz de conflict de interese.

Art. 75. — Inspectorul-șef adjunct îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea personalului Inspecției Judiciare, altul decât inspectorii judiciari;

b) coordonează activitatea de protecție și securitate a muncii;

c) coordonează activitatea de formare profesională a inspectorilor judiciari și activitatea de unificare a practicii la nivelul Inspecției Judiciare;

d) ajută inspectorul-șef în activitatea de verificare, aprobare, confirmare sau avizare a rezoluțiilor, rapoartelor și a celorlalte acte întocmite de inspectorii judiciari;

e) este înlocuitorul de drept al inspectorului-șef, asigurând îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege sau regulamente în caz de absență sau de imposibilitate de exercitare a acestora de către inspectorul-șef, precum și în situațiile prevăzute la art. 74 alin. (2) și (3);

f) exercită orice alte atribuții prevăzute de lege și regulamente sau delegate de inspectorul-șef.

Art. 76. — (1) Directorii Direcției de inspecție pentru judecători și Direcției de inspecție pentru procurori îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții:

a) exercită funcția de conducere a activității direcției, sens în care organizează, coordonează, îndrumă, controlează și răspund pentru activitatea desfășurată în cadrul acesteia;

b) coordonează și controlează activitatea de repartizare aleatorie a lucrărilor de inspecție la nivelul direcției pe care o conduc și răspund pentru aceasta;

c) organizează activitatea de formare profesională a inspectorilor judiciari și activitatea de unificare a practicii la nivelul direcției;

d) propun inspectorului-șef, după consultarea inspectorilor judiciari din cadrul direcției, componența echipelor de control și domeniile specifice de activitate în care să se desfășoare controalele;

e) propun colegiului de conducere desemnarea inspectorilor care să îndeplinească și alte atribuții decât cele de inspecție;

f) urmăresc repartizarea echilibrată a atribuțiilor către inspectorii și celălalt personal al direcției pe care o conduc;

g) verifică și avizează rezoluțiile, rapoartele sau celelalte acte întocmite de inspectorii judiciari din cadrul direcției pe care o conduc și le înaintează inspectorului-șef, în vederea îndeplinirii de către acesta a atribuțiilor prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. I);

h) urmăresc respectarea termenelor prevăzute de lege sau regulamente pentru efectuarea lucrărilor de inspecție și a altor lucrări cu caracter administrativ de la nivelul direcției;

i) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege sau de regulamente sau delegate de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare.

(2) Dispozițiile art. 74 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător; în aceste cazuri, actul se îndeplinește de inspectorul judiciar desemnat prin ordin al inspectorului-șef ca înlocuitor al directorului direcției.

Art. 77. — (1) În cadrul Inspecției Judiciare funcționează colegiul de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale de conducere ale instituției.

(2) Colegiul de conducere al Inspecției Judiciare este constituit din inspectorul-șef și din 4 inspectorii judiciari, câte 2 din fiecare direcție de inspecție, aleși de adunarea generală a inspectorilor judiciari pentru o durată de un an. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului participă și directorul economic, care are vot consultativ. La ședințele colegiului pot fi invitați, în funcție de problemele de pe ordinea de zi, inspectorii judiciari sau alte categorii de personal.

(3) Colegiul de conducere al Inspecției Judiciare are următoarele atribuții:

a) avizează, la propunerea inspectorului-șef, proiectele Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție și regulamentelor de organizare și desfășurare a concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari, precum și modificările și completările la acestea;

b) avizează, la propunerea inspectorului-șef, regulamentele prevăzute de lege, altele decât cele stabilite la lit. a), precum și modificările și completările la acestea;

c) dezbate proiectul de buget al Inspecției Judiciare;

d) aprobă, la începutul anului sau ori de câte ori este necesar, propunerile inspectorului-șef privind componența echipelor de control și modificările la acestea;

e) aprobă propunerile directorilor direcțiilor de inspecție privind delegarea unor atribuții suplimentare celor din lucrările de inspecție către inspectorii judiciari;

f) aprobă, la propunerea inspectorului-șef, procedurile operaționale întocmite la nivelul Inspecției Judiciare;

g) convoacă adunarea generală a inspectorilor judiciari, în condițiile legii;

h) desemnează și revocă membrii și membrii supleanți ai comisiilor de evaluare a activității profesionale a inspectorilor judiciari cu funcții de execuție;

i) desemnează inspectorii judiciari și celelalte categorii de personal care reprezintă Inspecția Judiciară în misiuni interne sau internaționale;

j) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare.

(4) Colegiul de conducere poate fi convocat de inspectorul-șef sau, în lipsa acestuia, de inspectorul-șef adjunct și este prezidat de inspectorul-șef sau, în lipsa acestuia, de inspectorul-șef adjunct. Colegiul de conducere poate fi convocat și de cel puțin o treime din membrii săi, în acest caz fiind prezidat de unul dintre membrii aleși, desemnat cu majoritatea membrilor prezenți.

(5) Colegiul de conducere se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar. Colegiul este legal constituit și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor săi.

Art. 78. — (1) La nivelul Inspecției Judiciare se organizează ori de câte ori este necesar adunarea generală a inspectorilor judiciari.

(2) Adunarea generală a inspectorilor judiciari este constituită din inspectorii judiciari în funcție și are următoarele atribuții:

a) aprobă raportul anual de activitate al Inspecției Judiciare;

b) emite puncte de vedere, la solicitarea inspectorului-șef, a unei treimi din numărul inspectorilor judiciari în funcție sau a Consiliului Superior al Magistraturii;

c) inițiază procedura de revocare a inspectorului-șef și a inspectorului-șef adjunct;

d) dezbate planul anual al domeniilor specifice de activitate în care urmează să se efectueze controalele și modificările ori completările acestuia;

e) dezbate probleme de drept, în vederea interpretării unitare a dispozițiilor legale la nivelul Inspecției Judiciare;

f) alege membrii colegiului de conducere și îi revocă în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege;

g) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege sau Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare.

(3) Adunarea generală a inspectorilor judiciari se convoacă de inspectorul-șef. Adunarea generală poate fi convocată, în lipsa inspectorului-șef, în ordine, de inspectorul-șef adjunct, directorul Direcției de inspecție pentru judecători, directorul Direcției de inspecție pentru procurori. Adunarea generală poate

fi convocată și de o treime din numărul inspectorilor judiciari în funcție sau de colegiul de conducere, precum și de Plenul sau secțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Adunarea generală a inspectorilor judiciari este prezidată de inspectorul-șef sau, în lipsa acestuia, în ordine, de inspectorul-șef adjunct, directorul Direcției de inspecție pentru judecători, directorul Direcției de inspecție pentru procurori, de inspectorul judiciar cu cea mai mare vechime în cadrul Inspecției Judiciare prezent la ședință sau de inspectorul judiciar cu cea mai mare vechime în funcția de judecător și procuror prezent la ședință.

(5) Adunarea generală a inspectorilor judiciari este legal constituită în prezența majorității inspectorilor judiciari în funcție și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 79. — (1) Inspectorii judiciari sunt numiți în funcție de inspectorul-șef, în urma unui concurs organizat, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii, de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de direcția de inspecție pentru care se organizează concursul. Pot participa la concurs judecătorii și procurorii în funcție care:

a) au cel puțin grad de tribunal/parchet de pe lângă tribunal, au funcționat efectiv cel puțin la tribunal sau parchet de pe lângă tribunal și au o vechime în funcția de judecător, respectiv de procuror, în funcție de direcția pentru care candidează, de cel puțin 10 ani;

b) nu au fost sancționați disciplinar, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare, sau pentru încălcarea normelor Codului deontologic;

c) au avut calificativul „foarte bine” la ultima evaluare.

(2) La calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul prevăzut la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție. Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie îndeplinită până la data expirării termenului de înscriere la concurs.

(3) Concursul pentru numirea în funcția de inspector judiciar se organizează potrivit dispozițiilor prezentei legi și regulamentelor aprobate, la propunerea inspectorului-șef, prin hotărâri ale secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor de inspector judiciar și posturile care se scot la concurs se anunță cu cel puțin 3 luni înaintea datei concursului. Concursul se organizează cu cel puțin 3 luni înainte de data expirării mandatului de inspector judiciar.

(5) Concursul constă în susținerea unui interviu și a unei probe scrise tip grilă, în această ordine, iar tematica de concurs pentru proba scrisă tip grilă include:

a) materii ale dreptului procesual civil, respectiv dreptului procesual penal, în funcție de specializarea candidatului;

b) legile, regulamentele și orice alte reglementări specifice Inspecției Judiciare, precum și jurisprudența în materie disciplinară și în celelalte materii de competența Inspecției Judiciare;

c) legile, regulamentele, orice alte reglementări în materia organizării și funcționării instanțelor, respectiv parchetelor, în funcție de direcția de inspecție pentru care se înscriu candidații.

(6) Data și locul concursului, calendarul de desfășurare a acestuia, precum și tematica și bibliografia de concurs se stabilesc prin hotărâre a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(7) Pentru concursul prevăzut la alin. (1) se constituie:

a) comisia de organizare a concursului;

b) comisia de examinare, comună pentru proba interviului și pentru proba scrisă tip grilă;

c) comisia de soluționare a contestațiilor, comună pentru proba interviului și proba scrisă tip grilă.

(8) Nu pot fi numite în comisiile de concurs persoanele care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiilor de concurs. Aceeași persoană poate face parte dintr-o singură comisie de concurs.

(9) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (7) sunt numiți prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Comisia de organizare a concursului, care îndeplinește atribuții necesare bunei organizări și desfășurării a concursului, se compune din președinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Președinții comisiei de examinare și ai comisiei de soluționare a contestațiilor sunt desemnați cu votul majorității membrilor acestor comisii.

(10) Pentru fiecare comisie de concurs sunt desemnați și supleanți, în modalitățile prevăzute la alin. (9).

Art. 80. — (1) Verificarea îndeplinirii de către candidații înscriși la concursul pentru ocuparea posturilor de inspector judiciar în cadrul Inspecției Judiciare a condițiilor prevăzute de lege se realizează de comisia de organizare a concursului. Rezultatele verificării se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, cel mai târziu cu 15 zile înainte de data susținerii primei probe a concursului. Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listei cu rezultatele verificării. Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii se pronunță asupra contestațiilor formulate în termen de cel mult 3 zile.

(2) Comisia de examinare este compusă dintr-un formator din cadrul Institutului Național al Magistraturii și 2 judecători ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv dintr-un formator din cadrul Institutului Național al Magistraturii și 2 procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în funcție de direcția de inspecție pentru care se organizează concursul.

(3) La susținerea probei interviului participă, cu rol consultativ, și un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau al curților de apel, desemnat de secția corespunzătoare, care va putea adresa întrebări candidaților în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.

(4) În cadrul probei interviului, comisia de examinare evaluează aspecte referitoare la integritatea și conduita morală și profesională a candidatului, pe baza raportului întocmit de Inspecția Judiciară cu privire la aceste aspecte și a răspunsurilor la întrebările adresate de membrii comisiei, în baza acestui raport. Înregistrarea interviului prin mijloace tehnice audio-video este obligatorie. Fiecare membru al comisiei de examinare evaluează și notează candidații în baza grilei de evaluare elaborată de comisie, prin acordarea unui punctaj de maximum 30 de puncte. Nota pentru proba interviului reprezintă media aritmetică a notelor acordate de fiecare membru al comisiei. Grila de evaluare în baza căreia se face aprecierea probei se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii după încheierea probei.

(5) Raportul prevăzut la alin. (4) va analiza: conduita candidatului în raporturile de serviciu și în afara raporturilor de serviciu, calitatea lucrărilor întocmite de candidat, aspecte legate de respectarea regimului interdicțiilor și incompatibilităților, orice alte aspecte relevante referitoare la conduita și activitatea candidatului.

(6) Candidații pot formula contestații împotriva rezultatelor la proba interviului, în termen de 48 de ore de la data publicării rezultatelor pe pagina de internet a Consiliului Superior al

Magistraturii. Contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în termen de 3 zile de la expirarea termenului de contestare a rezultatelor, pe baza înregistrării audiovideo a probei. Comisia de soluționare a contestațiilor are componența prevăzută la alin. (2). Nota acordată în urma soluționării contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(7) Pentru proba scrisă tip grilă, comisia de examinare elaborează subiectele de concurs și baremul de evaluare și notare și stabilește timpul necesar pentru formularea răspunsurilor la întrebările din testul-grilă. Timpul stabilit pentru rezolvarea întrebărilor se comunică candidaților odată cu subiectele. Baremul de evaluare și notare se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii după încheierea probei. Evaluarea și notarea lucrărilor la proba scrisă tip grilă se realizează prin procesare electronică. Punctajul maxim ce poate fi obținut la proba scrisă tip grilă este de 70 de puncte. Pentru verificarea cunoștințelor privind materiile prevăzute la art. 79 alin. (5) lit. b) și c), întrebările din testul-grilă și baremul de evaluare și notare se stabilesc de toți membrii comisiei, iar pentru verificarea cunoștințelor la materiile prevăzute la art. 79 alin. (5) lit. a), întrebările din testul-grilă și baremul de evaluare și notare se stabilesc de către membrii comisiei specializați în drept procesual civil, respectiv în drept procesual penal.

(8) Candidații pot formula contestații la baremul de evaluare și notare și contestații împotriva rezultatelor obținute la proba scrisă tip grilă, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii; contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, iar dispozițiile alin. (7) teza finală se aplică în mod corespunzător. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(9) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(10) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de examinare în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de soluționare a contestațiilor.

(11) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (10), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(12) Nota finală obținută de candidat este media aritmetică a notelor acordate la cele două probe. Sunt declarați admiși la concurs candidații care au obținut minimum 70 de puncte.

Art. 81. — (1) Rezultatele concursului pentru ocuparea posturilor de inspector judiciar sunt supuse validării secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Secția poate invalida concursul total sau parțial, în cazul nerespectării dispozițiilor care reglementează desfășurarea acestuia sau în caz de fraudă dovedită. În situația în care invalidează în tot concursul, prin aceeași hotărâre secția va dispune declanșarea unei noi proceduri de concurs. În cazul invalidării parțiale, prin hotărârea secției se indică proba de concurs care urmează a fi reluată.

(3) După validarea concursului, inspectorul-șef numește în funcția de inspector judiciar candidații, în ordinea descrescătoare

a notelor finale obținute și în limita locurilor scoase la concurs. În caz de egalitate de punctaj clasificarea candidaților se face, în ordine, după următoarele criterii: vechimea cea mai mare în funcția de judecător sau procuror, deținerea titlului de doctor în drept, punctajul cel mai mare obținut la proba scrisă, punctajul cel mai mare obținut la proba interviului.

Art. 82. — (1) În cazul în care concursul pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari nu s-a finalizat, indiferent de motiv, până la expirarea mandatului inspectorilor judiciari care candidează pentru un nou mandat, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de direcția de inspecție în care inspectorul judiciar își desfășoară activitatea, dispune delegarea inspectorului judiciar al cărui mandat a expirat pe funcția ocupată, cu acordul acestuia, până la data ocupării postului prin concurs.

(2) Mandatul inspectorilor judiciari este de 3 ani și poate fi înnoit o singură dată, în condițiile prezentei legi.

Art. 83. — (1) Inspectorii judiciari au, în principal, următoarele atribuții:

a) în materie disciplinară, dispun și efectuează cercetarea disciplinară prealabilă în vederea exercitării acțiunii disciplinare față de judecători, procurori, inclusiv față de cei care sunt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile prezentei legi;

b) efectuează verificări la instanțele de judecată în legătură cu respectarea normelor procedurale privind primirea cererilor, repartizarea aleatorie a dosarelor, stabilirea termenelor, continuitatea completului de judecată, pronunțarea, redactarea și comunicarea hotărârilor, înaintarea dosarelor la instanțele competente, punerea în executare a hotărârilor penale și civile și informează Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, formulând propuneri adecvate;

c) efectuează verificări la parchete în legătură cu respectarea normelor procedurale privind primirea și înregistrarea lucrărilor, repartizarea dosarelor pe criterii obiective, continuitatea în lucrările repartizate și independența procurorilor, respectarea termenelor, redactarea și comunicarea actelor procedurale și informează Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, formulând propuneri adecvate;

d) verifică eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a instanței și a parchetului, a calității corespunzătoare a serviciului, semnalează deficiențele constatate și formulează propuneri corespunzătoare pentru înlăturarea acestora, pe care le prezintă secției corespunzătoare;

e) verifică sesizările adresate Inspecției Judiciare sau se sesizează din oficiu în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, procurorilor, inclusiv a celor care sunt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ori în legătură cu încălcarea obligațiilor profesionale ale acestora;

f) efectuează verificările pentru soluționarea cererilor privind apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor și prezintă secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii raportul cuprinzând rezultatul verificărilor;

g) efectuează orice alte verificări sau controale dispuse de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii sau de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, în condițiile legii.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se efectuează din oficiu sau la solicitarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii ori a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Inspectorii judiciari își desfășoară activitatea în mod independent și imparțial. În materie disciplinară, lipsa de imparțialitate a inspectorului judiciar pentru motivele prevăzute de prezenta lege trebuie invocată de persoana interesată pe

parcursul verificărilor prealabile sau, după caz, al cercetării disciplinare prealabile, de îndată ce motivele i-au fost cunoscute. Când motivele au fost cunoscute de persoana interesată doar după finalizarea verificărilor prealabile sau, după caz, a cercetării disciplinare prealabile, lipsa de imparțialitate a inspectorului judiciar poate fi invocată în fața instanței disciplinare de îndată ce motivele îi sunt cunoscute.

(4) Inspectorii judiciari nu pot efectua cercetarea disciplinară prealabilă sau orice alte lucrări care privesc judecători sau procurori care își desfășoară activitatea în cadrul ultimei instanțe sau, după caz, parchet, unde acesta a funcționat înaintea numirii ca inspector judiciar. În acest caz, dosarul se repartizează altui inspector judiciar, în mod aleatoriu, cu respectarea dispozițiilor art. 84.

Art. 84. — (1) Repartizarea către inspectorii judiciari a sesizărilor și dosarelor disciplinare, precum și a celorlalte lucrări referitoare la activitatea și conduita judecătorilor și procurorilor se face cu respectarea principiului repartizării aleatorii în sistem informatizat.

(2) Redistribuirea lucrărilor repartizate aleatoriu inspectorilor judiciari se poate face numai în următoarele cazuri, cu aplicarea alin. (1):

a) imposibilitate de exercitare a atribuțiilor timp de cel puțin 20 de zile;

b) solicitare motivată a inspectorului judiciar căruia i-a fost repartizată lucrarea;

c) suspendarea din activitate, în condițiile legii;

d) la solicitarea persoanei interesate ori la solicitarea inspectorului judiciar, ori de câte ori, față de calitatea persoanei vizate, imparțialitatea inspectorului judiciar ar putea fi afectată, precum și în caz de conflict de interese.

(3) Actele, documentele sau orice alte informații solicitate de Inspecția Judiciară ori care sunt necesare pentru desfășurarea cercetării disciplinare se transmit direct Inspecției Judiciare.

(4) Inspectorii judiciari pot solicita, în condițiile legii, inclusiv conducătorilor instanțelor sau parchetelor, orice informații, date, documente sau pot face orice verificări pe care le consideră necesare în vederea efectuării cercetării disciplinare prealabile ori a exercitării celorlalte atribuții prevăzute de lege sau regulamente.

(5) Actele, documentele sau orice alte informații care se află pe rolul Inspecției Judiciare au caracter confidențial, cu excepția celor care constituie, potrivit legii, informații de interes public.

(6) Accesul persoanelor interesate, potrivit legii, la dosarele și evidențele Inspecției Judiciare se va face cu respectarea dispozițiilor art. 285 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Sistemul de repartizare aleatorie a sesizărilor și dosarelor disciplinare, precum și a celorlalte lucrări referitoare la activitatea și conduita judecătorilor și procurorilor se auditează extern, sub aspect tehnic, la fiecare 2 ani. Auditarea externă se face în scopul identificării și remedierii vulnerabilităților sistemului, inclusiv sub aspectul vicierei sau influențării sau manipulării repartizării aleatorii, în condițiile stabilite prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 85. — La sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazurile și termenele prevăzute de lege, Inspecția Judiciară efectuează verificări în vederea evaluării dacă eroarea judiciară cauzată de judecător sau procuror este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. 86. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 83, cu excepția celor referitoare la efectuarea verificărilor prealabile și a cercetării disciplinare prealabile, inspectorii judiciari întocmesc rapoarte de inspecție pe care le aduc la cunoștința instanțelor/parchetelor supuse verificărilor, în vederea formulării de obiecții.

(2) Raportul de inspecție prevăzut la alin. (1), împreună cu obiecțiile formulate și punctul de vedere al Inspecției Judiciare cu privire la obiecțiile formulate, se înaintează plenului sau secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, care stabilește măsurile ce se impun pentru remedierea situației.

(3) În situația în care apreciază că obiecțiile sunt întemeiate, plenul sau secția Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune, în scris și motivat, retrimiteră raportului în vederea completării verificărilor, cu indicarea în mod expres a aspectelor ce trebuie completate.

Art. 87. — (1) Pe durata exercitării mandatului de inspector-șef, inspector-șef adjunct, director al direcției de inspecție și inspector judiciar, judecătorii și procurorii sunt suspendați de drept din funcțiile pe care le ocupă la instanțe și parchete. Judecătorii și procurorii cu funcții de conducere sunt obligați să opteze între funcția de conducere și cea de inspector judiciar, în termen de 30 de zile de la data dobândirii dreptului de a ocupa în continuare funcția de inspector judiciar. După cele 30 de zile, postul de conducere sau de inspector judiciar pentru care nu s-a făcut opțiunea devine vacant de drept.

(2) Perioada în care judecătorul sau procurorul este inspector judiciar constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

(3) Pe durata mandatului, inspectorii judiciari au toate drepturile judecătorilor și procurorilor, precum și obligațiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori. Dispozițiile aplicabile judecătorilor și procurorilor referitoare la abaterile disciplinare, procedura disciplinară și sancțiunile disciplinare se aplică în mod corespunzător inspectorilor judiciari.

(4) Inspectorii judiciari pot participa, pe parcursul mandatului, la concursurile sau procedurile de selecție în vederea promovării pe loc sau în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor. În caz de promovare în funcții de execuție, inspectorii pot opta între continuarea mandatului de inspector, cu dobândirea noului grad profesional, și promovarea efectivă în funcția de execuție pentru care au candidat, în termen de 30 de zile de la data validării rezultatelor examenului de promovare.

(5) Salarizarea și drepturile inspectorilor judiciari se stabilesc în condițiile legii.

(6) Inspectorii judiciari care au domiciliul în altă localitate decât cea în care se află sediul Inspecției Judiciare beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru judecătorii și procurorii detașați.

Art. 88. — (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și performanță, inspectorii judiciari sunt supuși unei evaluări periodice privind eficiența, calitatea activității, integritatea, comunicarea și participarea la alte activități din aria de competență, iar directorii direcțiilor de inspecție unei evaluări periodice cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) Evaluarea activității profesionale a directorilor direcțiilor de inspecție se face, anual, de o comisie desemnată de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Comisia de evaluare pentru evaluarea directorului Direcției de inspecție pentru judecători este formată din 3 membri aleși ai Secției pentru judecători, iar comisia de evaluare pentru evaluarea directorului Direcției de inspecție pentru procurori este formată din 3 membri aleși ai Secției pentru procurori. Președintele comisiei de evaluare este desemnat, dintre membrii acesteia, de secția corespunzătoare. Membrii comisiei sunt desemnați pe durata unui ciclu de evaluare, cuprins între prima zi a anului calendaristic în care începe procedura de evaluare și data finalizării acesteia.

(3) Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii desemnează, în modalitatea prevăzută la alin. (2), un președinte supleant și un membru supleant. Supleanții participă la activitatea de evaluare în cazul imposibilității de exercitare a atribuțiilor de către membrii titulari corespunzători.

(4) Evaluarea activității profesionale a inspectorilor judiciari cu funcții de execuție se face, anual, de comisii formate din:

a) inspectorul-șef și 2 inspectori judiciari din cadrul Direcției de inspecție pentru judecători, desemnați de colegiul de conducere, pentru evaluarea inspectorilor judiciari care au calitatea de judecător;

b) inspectorul-șef adjunct și 2 inspectori judiciari din cadrul Direcției de inspecție pentru procurori, desemnați de colegiul de conducere, pentru evaluarea inspectorilor judiciari care au calitatea de procuror.

(5) Ca urmare a evaluării se poate acorda unul din următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător” sau „nesatisfăcător”.

(6) Procedura și indicatorii de evaluare sunt prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(7) Directorii direcțiilor de inspecție nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(8) Contestația se depune la președintele comisiei de evaluare, care, în cursul aceleiași zile, o transmite Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, împreună cu raportul de evaluare, însoțit de copii ale documentelor avute în vedere la evaluare și punctul de vedere al comisiei cu privire la contestația formulată.

(9) Pentru soluționarea contestației, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate cere inspectorului-șef ori directorului direcției de inspecție orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea celui evaluat, pentru a fi audiat, este obligatorie.

(10) În soluționarea contestației, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate:

a) respinge contestația ca neîntemeiată, tardivă sau inadmisibilă;

b) admite contestația.

(11) În cazul admiterii contestației conform alin. (10) lit. b), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune una din următoarele soluții:

a) modifică raportul de evaluare, acordând un alt calificativ;

b) desființează raportul de evaluare și dispune refacerea evaluării, atunci când constată încălcări ale procedurii de evaluare de natură să influențeze calificativul acordat;

c) desființează raportul de evaluare, atunci când evaluarea a fost efectuată înainte de perioada de evaluare.

(12) Ca urmare a soluției adoptate, nu se poate crea o situație mai grea pentru cel care a formulat contestația.

(13) În situațiile prevăzute la alin. (11) lit. b) și c), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii stabilește termenul și, după caz, limitele în care se va refăce evaluarea.

(14) Hotărârea Plenului poate fi contestată, în termen de 15 zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, fără parcurgerea procedurii plângerii prealabile. Contestația suspendă executarea. Hotărârea pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție este definitivă.

(15) Dispozițiile alin. (7)–(14) sunt aplicabile în mod corespunzător pentru contestarea calificativelor acordate inspectorilor judiciari cu funcții de execuție. Soluționarea contestației este de competența secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de direcția de inspecție în cadrul căreia își desfășoară activitatea inspectorul judiciar.

Art. 89. — (1) Inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare sunt revocați din funcție în cazul în care li s-a aplicat o sancțiune disciplinară sau în cazul în care, în urma evaluării, li s-a acordat calificativul „nesatisfăcător” sau de două ori consecutiv calificativul „satisfăcător”.

(2) Încetarea, potrivit legii, a funcției de judecător sau procuror atrage încetarea de drept a funcției de inspector judiciar.

Art. 90. — La încetarea mandatului de inspector judiciar, judecătorii și procurorii revin la instanța sau parchetul de unde provin sau își continuă activitatea la o altă instanță sau parchet la care au dreptul să funcționeze, potrivit legii.

TITLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 91. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii funcționează cu un număr maxim de 304 posturi, la care se adaugă și cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Numărul maxim de posturi ale Consiliului Superior al Magistraturii poate fi modificat prin hotărâre a Guvernului, la solicitarea motivată a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 92. — (1) Sediul Consiliului Superior al Magistraturii va fi pus la dispoziție de Guvern sau va fi asigurat de Consiliul Superior al Magistraturii din bugetul aprobat potrivit legii.

(2) Introducerea modificărilor în execuția bugetară pe anul curent determinate de intrarea în vigoare a prezentei legi, inclusiv a celor referitoare la creditele bugetare deschise de Inspekția Judiciară, se efectuează pe baza instrucțiunilor elaborate de Ministerul Finanțelor, la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 93. — (1) Paza sediului Consiliului Superior al Magistraturii, a bunurilor și valorilor aparținând acestuia, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în acest sediu se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română.

(2) Judecătorii și procurorii aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii beneficiază de protecție, conform legii, în condițiile prevăzute prin protocolul încheiat între președintele Consiliului Superior al Magistraturii și ministrul afacerilor interne.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHUI

București, 15 noiembrie 2022.
Nr. 305.

ANEXĂ

Indicatorii și procedura de evaluare a activității profesionale a inspectorilor judicari

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Evaluarea inspectorilor judicari cu funcție de execuție și a directorilor direcțiilor de inspekție are ca obiective stabilirea nivelului de competență profesională al acestora, precum și îmbunătățirea performanțelor profesionale și creșterea eficienței activității Inspekției Judiciare.

(2) Procesul de evaluare implică parcurgerea următoarelor etape: evaluarea continuă, autoevaluarea, interviul de evaluare și acordarea calificativului.

Art. 2. — (1) Pentru verificarea îndeplinirii standardelor de performanță profesională, inspectorii judicari cu funcție de execuție sunt supuși anual unei evaluări, în raport cu următoarele criterii: eficiența, calitatea activității, integritatea,

Art. 94. — (1) Inspectorii judicari aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își continuă mandatul până la data expirării acestuia, urmând ca procedura prevăzută de prezenta lege pentru numirea în funcția de inspector judiciar să se aplice pentru noile numiri.

(2) Dispozițiile prezentei legi privind procedura de numire pentru funcțiile de inspector-șef, inspector-șef adjunct și director al direcției de inspekție nu se aplică inspectorului-șef, inspectorului-șef adjunct și directorilor direcțiilor de inspekție în funcție la data intrării în vigoare a acesteia, care își continuă mandatele până la data expirării acestora.

(3) Mandatele pentru funcțiile prevăzute la alin. (2), precum și pentru funcția de inspector judiciar, exercitate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, inclusiv cele în curs la această dată, se includ în numărul maxim de mandate prevăzut de prezenta lege.

(4) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor fi organizate alegeri pentru Colegiul de conducere al Inspekției Judiciare. Până la alegerea membrilor Colegiului de conducere atribuțiile acestuia sunt exercitate de către inspectorul-șef.

Art. 95. — Avizele reglementate de prezenta lege pentru care nu se prevede caracterul lor conform sunt consultative.

Art. 96. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se adoptă sau, după caz, se modifică ori se completează regulamentele și actele normative subsecvente care nu sunt în acord cu prezenta lege.

(3) Până la adoptarea actelor prevăzute de alin. (2), regulamentele și actele normative subsecvente rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare.

comunicarea și participarea la alte activități din aria de competență.

(2) În cazul directorilor direcțiilor de inspekție, evaluarea anuală se face cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale, în raport cu următoarele criterii: capacitatea de conducere și organizare, capacitatea de control, capacitatea de coordonare, capacitatea decizională și asumarea răspunderii, comportamentul și comunicarea, integritatea.

(3) Calitatea și eficiența activității de execuție a inspectorilor judicari numiți în funcțiile de directori ai direcțiilor de inspekție, în cazul în care a fost desfășurată și o astfel de activitate pe parcursul mandatului, sunt evaluate pe baza indicatorilor prevăzuți la art. 4 și 5.

(4) În situația în care inspectorul judiciar este evaluat atât pentru funcția de execuție, cât și pentru funcția de conducere, în raportul de evaluare se acordă o singură notă la indicatorul „integritate”.

Art. 3. — Indicatorii pentru fiecare criteriu de evaluare sunt stabiliți în funcție de specificul activității inspectorilor judiciari și al activității manageriale a directorilor direcțiilor de inspecție, astfel încât să stimuleze dezvoltarea profesională și să le diferențieze performanțele profesionale, fără a le afecta independența.

CAPITOLUL II

Indicatorii de evaluare a performanțelor profesionale ale inspectorilor judiciari cu funcție de execuție

SECȚIUNEA 1

Eficiența activității

Art. 4. — (1) Eficiența activității desfășurate de inspectorii judiciari se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) capacitatea de organizare, planificare și stabilire a priorităților în efectuarea lucrărilor repartizate spre soluționare;
- b) operativitatea soluționării lucrărilor și ritmicitatea în gestionarea lucrărilor repartizate;
- c) respectarea termenelor de soluționare a lucrărilor.

(2) Indicatorii de evaluare a eficienței activității inspectorilor judiciari se analizează și se notează prin raportare la volumul de activitate al direcției de inspecție judiciară din care face parte inspectorul judiciar evaluat.

(3) La analizarea și notarea indicatorilor prevăzuți la alin. (1) sunt luate în considerare și celelalte activități desfășurate de inspectorii judiciari pe baza dispozițiilor din legi și regulamente.

SECȚIUNEA a 2-a

Calitatea activității

Art. 5. — Calitatea activității inspectorilor judiciari se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) capacitatea de identificare a problematicii lucrărilor repartizate, caracterul complet al verificărilor și rigurozitatea în efectuarea acestora;
- b) capacitatea de analiză și sinteză;
- c) argumentația clară și logică.

SECȚIUNEA a 3-a

Integritatea

Art. 6. — Integritatea inspectorilor judiciari se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) respectarea standardelor de conduită stabilite prin lege și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor;
- b) imparțialitatea;
- c) uniformitatea practicii individuale în soluționarea lucrărilor repartizate;
- d) respectarea principiului confidențialității.

SECȚIUNEA a 4-a

Comunicarea

Art. 7. — Criteriul se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) comunicarea cu ceilalți inspectori judiciari, precum și cu celălalt personal al Inspecției Judiciare;
- b) comunicarea în cadrul echipelor de inspectori judiciari constituite în vederea efectuării lucrărilor de inspecție;
- c) comunicarea cu inspectorul-șef, inspectorul-șef adjunct și directorii direcțiilor de inspecție;

d) comunicarea cu judecătorii și procurorii vizați de lucrările repartizate, precum și cu celelalte persoane cu care vine în contact în realizarea atribuțiilor.

SECȚIUNEA a 5-a

Participarea la alte activități din aria de competență

Art. 8. — Criteriul se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) atitudinea proactivă în raport cu activitățile din ariile de competență care au legătură cu exercitarea funcției;
- b) preocuparea pentru creșterea performanței profesionale.

CAPITOLUL III

Indicatorii de evaluare a activității manageriale a directorilor direcțiilor de inspecție

SECȚIUNEA 1

Capacitatea de conducere și organizare

Art. 9. — Capacitatea de conducere și organizare a directorilor direcțiilor de inspecție se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) capacitatea de organizare, previzionare și planificare a activităților;
- b) repartizarea echilibrată și echitabilă a atribuțiilor de serviciu;
- c) gestionarea eficientă a resurselor umane, materiale și financiare, în raport cu atribuțiile legale;
- d) gestionarea informațiilor;
- e) rezolvarea cu celeritate a lucrărilor specifice activității de conducere;
- f) monitorizarea calității și eficienței activității inspectorilor judiciari prin raportare la indicatorii prevăzuți la art. 4 și 5.

SECȚIUNEA a 2-a

Capacitatea de control

Art. 10. — Capacitatea de control a directorilor direcțiilor de inspecție se evaluează în funcție de următorii indicatori:

- a) capacitatea de identificare și înlăturare a deficiențelor, prin măsuri adecvate;
- b) gestionarea situațiilor de criză;
- c) ritmicitatea în efectuarea verificărilor privind activitatea direcției pe care o conduce și modul de îndeplinire a atribuțiilor delegate.

SECȚIUNEA a 3-a

Capacitatea de coordonare

Art. 11. — Capacitatea de coordonare a directorilor direcțiilor de inspecție se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) capacitatea de organizare și motivare a personalului;
- b) preocuparea pentru unificarea practicilor la nivelul direcției pe care o conduce;
- c) aptitudinea de valorificare a potențialului profesional al personalului din subordine.

SECȚIUNEA a 4-a

Capacitatea decizională și asumarea răspunderii

Art. 12. — Capacitatea decizională și de asumare a răspunderii de către directorii direcțiilor de inspecție se evaluează în funcție de următorii indicatori:

- a) inițiativa în luarea deciziilor;
- b) capacitatea de adaptare rapidă;
- c) asumarea măsurilor dispuse și a efectelor acestora;
- d) disponibilitatea pentru îndeplinirea unor atribuții suplimentare sau delegate;
- e) rezistența la stres.

SECȚIUNEA a 5-a

Comportamentul și comunicarea

Art. 13. — Comportamentul și comunicarea directorilor direcțiilor de inspecție se evaluează în funcție de următorii indicatori:

- a) comportamentul și comunicarea cu inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct, cu ceilalți conducători ai structurilor funcționale ale Inspecției Judiciare, cu inspectorii judiciari și celălalt personal al Inspecției Judiciare, cu alte instituții și mass-media;
- b) asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul Inspecției Judiciare;
- c) transparența actului decizional;
- d) obiectivitatea și imparțialitatea în luarea deciziilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Integritatea

Art. 14. — Integritatea directorilor direcțiilor de inspecție se apreciază în funcție de indicatorii prevăzuți la art. 6 lit. a), c) și d).

CAPITOLUL IV

Comisiile de evaluare

Art. 15. — (1) Inspectorii judiciari de la fiecare direcție, care fac parte din comisiile de evaluare, sunt desemnați de colegiul de conducere al Inspecției Judiciare pe durata unui ciclu de evaluare, cuprins între prima zi a anului calendaristic în care începe procedura de evaluare și data finalizării acesteia.

(2) Colegiul de conducere desemnează, în modalitatea prevăzută la alin. (1), câte un președinte supleant și câte 2 membri supleanți. Supleanții participă la activitatea de evaluare în cazul imposibilității obiective de exercitare a atribuțiilor de către un membru titular corespunzător.

(3) Membrii desemnați ai comisiilor de evaluare, inclusiv membrii supleanți, pot fi revocați pentru neîndeplinirea atribuțiilor ce le revin sau îndeplinirea necorespunzătoare a acestora, în mod similar desemnării acestora.

(4) Evaluarea activității profesionale a inspectorilor judiciari membri ai comisiei de evaluare este realizată de o comisie formată din inspectorul-șef, respectiv inspectorul-șef adjunct și membrii supleanți.

Art. 16. — (1) Președintele comisiei de evaluare a activității profesionale a inspectorilor judiciari cu funcții de execuție care au calitatea de judecător este inspectorul-șef al Inspecției Judiciare.

(2) Președintele comisiei de evaluare a activității profesionale a inspectorilor judiciari cu funcții de execuție care au calitatea de procuror este inspectorul-șef adjunct al Inspecției Judiciare.

(3) Comisia de evaluare funcționează cu participarea tuturor membrilor și hotărăște cu majoritatea voturilor acestora.

(4) Culegerea datelor și informațiilor necesare evaluării, precum și constatările preliminare pot fi făcute de oricare dintre membrii comisiei de evaluare.

(5) În cazul în care un membru ales al comisiei de evaluare se află în imposibilitatea de a exercita atribuțiile de evaluator, din motive obiective, evaluarea se va efectua după înlocuirea acestuia cu membrul supleant corespunzător.

(6) Există incompatibilitate între membrii comisiei de evaluare și persoana evaluată în următoarele situații:

- a) când unul dintre membrii comisiei de evaluare este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu cel evaluat;
- b) când există sau a existat în perioada de 5 ani înainte de evaluare un litigiu între unul dintre membrii comisiei de evaluare și cel evaluat;
- c) în alte situații în care, în mod obiectiv, imparțialitatea membrilor comisiei ar putea fi afectată.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (6), membrul comisiei de evaluare care este incompatibil este înlocuit de membrul supleant corespunzător.

(8) Dispozițiile alin. (3)—(7) sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru evaluarea activității profesionale a directorilor direcțiilor de inspecție.

CAPITOLUL V

Procedura de evaluare

Art. 17. — (1) Evaluarea inspectorilor judiciari și a directorilor direcțiilor de inspecție se efectuează anual și se finalizează, de regulă, în luna martie a anului următor.

(2) Evaluarea activității profesionale a inspectorilor judiciari și a directorilor direcțiilor de inspecție se desfășoară continuu pe parcursul perioadei de evaluare.

(3) Etapele procesului de evaluare prevăzute la art. 1 alin. (2) se definesc după cum urmează:

a) evaluarea continuă constă în culegerea datelor care conțin rezultatele activității profesionale a persoanei evaluate, prin raportare la criteriile și indicatorii de evaluare;

b) autoevaluarea cuprinde autoanaliza efectuată de persoana evaluată cu privire la activitatea desfășurată în perioada supusă evaluării, precum și autoaprecierea realizată prin notarea motivată de către acesta a fiecărui criteriu și indicator de evaluare;

c) interviul de evaluare reprezintă discuția dintre persoana evaluată și membrii comisiei de evaluare cu privire la aspectele rezultate din evaluarea continuă și autoevaluare;

d) acordarea calificativului este etapa finală a procesului de evaluare, în cadrul căreia se efectuează analiza și notarea motivată de către membrii comisiei de evaluare a fiecărui criteriu și indicator de evaluare, prin raportul de evaluare.

Art. 18. — (1) Raportul de evaluare cuprinde descrierea activităților desfășurate de comisia de evaluare, analiza și nota acordată la fiecare criteriu și indicator de evaluare, recomandările făcute celui evaluat, precum și calificativul acordat.

(2) Fiecare indicator se notează cu note cuprinse între 1 și 10, iar fiecare notă acordată se motivează, făcându-se, dacă este cazul, recomandările necesare.

(3) Nota acordată la fiecare criteriu de evaluare reprezintă media aritmetică a notelor acordate la indicatorii corespunzători acestui criteriu.

(4) Calificativul se acordă în funcție de media aritmetică a notelor obținute de cel evaluat la fiecare criteriu de evaluare, astfel:

- a) de la 9 inclusiv la 10 — calificativul „Foarte bine”;
- b) de la 7 inclusiv la 9 — calificativul „Bine”;
- c) de la 5 inclusiv la 7 — calificativul „Satisfăcător”;
- d) sub nota 5 — calificativul „Nesatisfăcător”.

Art. 19. — (1) Raportul de evaluare se întocmește în 3 exemplare, dintre care unul se comunică celui evaluat, unul se păstrează la Compartimentul pentru resurse umane al Inspecției Judiciare, iar unul se comunică Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a fi atașat la mapa profesională a persoanei evaluate.

(2) Persoana evaluată poate formula obiecțiuni cu privire la constatările din cuprinsul raportului de evaluare, precum și în legătură cu modul de notare și acordare a calificativului, în termen de 15 zile de la primirea raportului.

(3) Obiecțiunile se depun la comisia de evaluare, care se pronunță în termen de 15 zile de la data depunerii.

(4) Raportul de evaluare se modifică în mod corespunzător în cazul în care obiecțiunile sunt admise.

(5) Raportul de evaluare modificat sau, după caz, soluția de respingere a obiecțiilor se comunică persoanei evaluate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii
privind Consiliul Superior al Magistraturii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 noiembrie 2022.
Nr. 1.275.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN
privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate
în categoriile de acreditare în luna noiembrie 2022

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic aprobat cu nr. 4.101/ANMCS din 10 noiembrie 2022;
— dispozițiile art. 2 lit. e) și h), art. 6 lit. e), art. 9 alin. (2) și art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de-al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna noiembrie 2022, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Valentin-Florin Ciocan

București, 11 noiembrie 2022.
Nr. 333.

L I S T A
unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna noiembrie 2022

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea Colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoriile de acreditare	Situția criteriilor și condițiilor cumulative utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare ("reincadrarea" se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)	Categoriile de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
1	SPITALUL DE PNEUMOTIZIOLOGIE DRAJANA	PRAHOVA	26/27.10.2022	319/1.11.2022	V — Decizie de prelungire a procesului de acreditare	81,68%	6,47%	NU	1	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
2	SANATORIUL DE PNEUMOTIZIOLOGIE GEOAGIU	HUNEDOARA	26/27.10.2022	314/1.11.2022	V — Decizie de prelungire a procesului de acreditare	51,14%	19,63%	DA/peste 24 de luni	9	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
3	SOCIETATEA VICTORIA MEDICAL CENTER — S.R.L.	BUCUREȘTI	26/27.10.2022	312/1.11.2022	V — Decizie de prelungire a procesului de acreditare	70,77%	17,09%	NU	3	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
4	SOCIETATEA PROARTMED MEDICAL CENTER — S.R.L.	PRAHOVA	26/27.10.2022	320/1.11.2022	V — Decizie de prelungire a procesului de acreditare	56,87%	10,67%	NU	6	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	Neclasificat
5	SPITALUL MUNICIPAL MORENI	DÂMBOVIȚA	26/27.10.2022	318/1.11.2022	IV — Acreditat cu încredere redusă	80,57%	5,68%	DA/peste 24 de luni	0	1.11.2022—31.10.2027	IV
6	SPITALUL CLINIC C.F. TIMȘOARA	TIMȘ	26/27.10.2022	317/1.11.2022	IV — Acreditat cu încredere redusă	76,02%	15,85%	DA/peste 24 de luni	0	1.11.2022—31.10.2027	IV
7	SPITALUL DE PNEUMOTIZIOLOGIE ROȘIORI DE VEDE	TELEORMAN	26/27.10.2022	315/1.11.2022	III — Acreditat cu rezerve	86,08%	13,07%	NU	0	1.11.2022—31.10.2027	V
8	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ „BAGDASAR—ARSEN”	BUCUREȘTI	26/27.10.2022	316/1.11.2022	IV — Acreditat cu încredere redusă	89,03%	3,58%	DA/peste 24 de luni	0	1.11.2022—31.10.2027	IM
9	SPITALUL MUNICIPAL TÂRGU SECUIESC	COVASNA	26/27.10.2022	313/1.11.2022	III — Acreditat cu rezerve	77,08%	10,58%	NU	0	1.11.2022—31.10.2027	IV
10	SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ „PROF. DR. AGRIPPA IONESCU”	BUCUREȘTI	26/27.10.2022	321/1.11.2022	II — Acreditat cu recomandări	93,13%	8,58%	NU	0	1.11.2022—31.10.2027	II

*) Verificarea îndeplinirii graficului nu presupune costuri suplimentare din partea unității sanitare cu paturi.

LEGENDĂ:

Criteriul care a condus la încadrarea în categoria de acreditare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 17
din 3 octombrie 2022

Dosar nr. 1.393/1/2022

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile

Rodica Dorin — pentru președintele delegat al Secției a II-a civile

Angelica Denisa Stănișor — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Andrei Claudiu Rus — pentru președintele Secției penale

Mari Ilie — judecător la Secția I civilă

Valentin Mitea — judecător la Secția I civilă

Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă

Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă

Denisa Livia Bâldean — judecător la Secția I civilă

Cristina Trușescu — judecător la Secția I civilă

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă

Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă

Csaba Bela Nasz — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Adina Oana Surdu — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Trănica Teau — judecător la Secția a II-a civilă

Virginia Filipescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Maria Hrudei — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adriana Florina Secrețeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ana Roxana Tudose — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Elena Barbu — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.393/1/2022 este constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Avocatul Poporului este reprezentat de doamna consilier Linda Zenovia Timofan, iar procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare, Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Avocatul Poporului.

6. Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii, precum și cu privire la faptul că la dosar au fost depuse hotărâri definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu există chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul reprezentanților Avocatului Poporului și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție asupra admisibilității recursului în interesul legii.

8. Doamna consilier Linda Zenovia Timofan, subliniind că aspectele privind admisibilitatea sunt dezvoltate în sesizarea cu recurs în interesul legii, arată că din analiza jurisprudenței instanțelor a rezultat interpretarea diferită a dispozițiilor pct. 3 coroborat cu pct. 6—8 și pct. 12 raportat la anexa nr. 2 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, cu completările ulterioare (*Ordinul nr. 50/1990*), și a dispozițiilor pct. 1—5 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990 (*Ordinul nr. 125/1990*). Analiza Avocatului Poporului a vizat doar aspectul verificării și recunoașterii activității desfășurate în fostele centre teritoriale de calcul, respectiv încadrarea de către instanțe a acestor activități în dispozițiile ordinelor nr. 50/1990 și nr. 125/1990, raportat la dispozitivul și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 9 din 16 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016 (*Decizia nr. 9 din 16 mai 2016*). Astfel, unele instanțe au verificat doar menționarea în anexele ordinelor a activităților prestate. Alte instanțe s-au raportat la expertizele de specialitate dispuse în cauză, pentru a constata că activitatea părții s-a desfășurat în condiții de depășire a nivelului admisibil al noxelor profesionale, astfel încât poate fi încadrată în grupele superioare de muncă. Din această perspectivă, Avocatul Poporului a apreciat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii, pe care l-a promovat în scopul unificării practicii judiciare în materie.

9. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin arată că procurorul general apreciază că recursul în interesul legii promovat de Avocatul Poporului este inadmisibil, întrucât vizează aplicarea legii la chestiuni factuale, fără posibilitatea rezolvării de principiu a unei probleme de drept. Jurisprudența neunitară invocată de titularul sesizării rezultă din modul diferit în care instanțele s-au raportat la considerentele Deciziei nr. 9 din 16 mai 2016, ceea ce nu reprezintă o problemă de drept. Având în vedere că problema este pur factuală și că există deja un reper de unificare a jurisprudenței, reprezentat de Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, solicită respingerea sesizării cu recurs în interesul legii.

10. Doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra admisibilității recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. La data de 24 iunie 2022 Avocatul Poporului a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea recursului în interesul legii vizând următoarea problemă de drept: *interpretarea și aplicarea dispozițiilor pct. 3 coroborat cu pct. 6—8 și pct. 12 raportat la anexa nr. 2 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, cu completările ulterioare* (Ordinul nr. 50/1990), și a *dispozițiilor pct. 1—5 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990* (Ordinul nr. 125/1990), în sensul de a se stabili dacă activitatea desfășurată în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul poate fi încadrată în grupa a II-a de muncă.

12. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la aceeași dată, formându-se Dosarul nr. 1.393/1/2022, cu termen de soluționare la 3 octombrie 2022.

II. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

13. Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să interpreteze, în vederea aplicării unitare, următoarele prevederi legale:

A. *Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, cu completările ulterioare*

„(...) 3. Beneficiază de încadrarea în grupele I și II de muncă, potrivit celor menționate, fără limitarea numărului, personalul care este în activitate: muncitori, ingineri, subingineri, maștri, tehnicieni, personal de întreținere și reparații, controlori tehnici de calitate, precum și alte categorii de personal care lucrează efectiv la locurile de muncă și activitățile prevăzute în anexele nr. 1 și 2. (...)”

6. Nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități, ținându-se seama de condițiile deosebite de muncă concrete în care își desfășoară activitatea persoanele respective (nivelul noxelor existente, condiții nefavorabile de microclimat, suprasolicitare fizică sau nervoasă, risc deosebit de explozie, iradiere sau infectare etc.).

7. Încadrarea în grupele I și II de muncă se face proporțional cu timpul efectiv lucrat la locurile de muncă incluse în aceste

grupe, cu condiția ca, pentru grupa I, personalul să lucreze în aceste locuri cel puțin 50%, iar pentru grupa II, cel puțin 70% din programul de lucru.

În mod excepțional, personalul care, prin natura sarcinilor ce îi revin, lucrează o parte din timp în subteran poate fi încadrat în grupa I sau II de muncă, chiar dacă acest timp este sub plafonul de 50% prevăzut în grupa I și 70% pentru grupa II, luându-se în calcul numai timpul efectiv lucrat în subteran.

8. Perioada de timp în care o persoană are sarcina să lucreze integral sau o parte din programul de muncă în astfel de locuri se stabilește prin dispoziția conducerii unității sau prin prevederile legale care reglementează atribuțiile de serviciu ce revin fiecărei persoane în raport cu funcția îndeplinită.

Anul de muncă efectiv lucrat în locuri cu condiții deosebite se stabilește prin totalizarea, până la obținerea unui an complet de muncă, a perioadelor în care personalul a lucrat efectiv în locuri ce se încadrează în grupele I și II de muncă. (...)”

12. Încadrarea în grupele I și II de muncă privind perioada anterioară datei de 18.03.1969 se face cu respectarea prevederilor Instrucțiunilor nr. 1.040/1967 de aplicare a Legii nr. 27/1966 prin care au fost preluate tabelele 1 și 2, anexe la Regulamentul de aplicare a Decretului nr. 292/1959, care cuprind meseriile și funcțiile prevăzute în grupele I și II de muncă. (...)”

B. *Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990*

„1. În grupa I de muncă se încadrează locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale cuprinse în anexa nr. 1.

2. În grupa II de muncă se încadrează locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale cuprinse în anexa nr. 2.

3. Ministerele, celelalte organe centrale, primăriile județene și a municipiului București, centralele industriale, întreprinderile și instituțiile au obligația să întreprindă măsuri pentru îmbunătățirea radicală a condițiilor de lucru la locurile de muncă prevăzute în prezent în grupele I și II de muncă, astfel ca la finele anului 1993, acestea să fie prevăzute, corespunzător rezultatelor obținute, față de prevederile «Normelor republicane de protecția muncii», în scopul apărării vieții și sănătății salariaților.

4. Metodologia, pe baza căreia unitățile efectuează încadrarea în grupele I și II de muncă, este cea prevăzută în Ordinul nr. 50/1990 al Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii cu completările făcute prin Ordinul nr. 100/1990 și care se aplică în continuare.

5. Prezentul ordin se aplică pentru perioada lucrată după 1 martie 1990.”

III. Examenul practicii judiciare

14. Din verificarea practicii instanțelor judecătorești Avocatul Poporului a identificat existența a două orientări în această problemă de drept.

15. Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială, unele instanțe au apreciat că noțiunea de grupă de muncă există în reglementările din domeniul pensiilor de peste 50 de ani, aceasta reprezentând o recunoaștere din partea statului a faptului că, în procesul muncii desfășurat în condiții vătămătoare, grele sau periculoase, organismul uman este degradat ca urmare a acțiunii combinate și de durată a noxelor profesionale și a altor factori de risc profesional, impunându-se astfel pensionarea celor în cauză la vârste și durate minime de vechime profesională, inferioare în raport cu cele ale persoanelor care și-au desfășurat activitatea profesională în condiții normale de muncă. În acest sens, raportat la actele expertizate, prin care se atestă faptul că activitatea zilnică s-a desfășurat efectiv și permanent într-un loc de muncă în care s-a constatat depășirea nivelului admisibil al noxelor profesionale și

de textele legale în materie, instanța a constatat că reclamantii beneficiază de grupa a II-a de muncă în procent de 75% pentru activitățile desfășurate în cadrul unității angajatoare pentru perioadele expres menționate în rapoartele de expertiză.

16. *O altă instanță* a reținut că Ordinul nr. 50/1990 prevede la pct. 3 că personalul care este în activitate: muncitori, ingineri, maiștri, tehnicieni, personal de întreținere și reparații, controlorii tehnici de calitate, precum și alte categorii de personal care lucrează efectiv la locurile de muncă și activitățile prevăzute în anexele nr. 1 și 2 beneficiază de încadrarea în grupele I și a II-a de muncă, fără limitarea numărului. Totodată, s-a reținut că pct. 7 din ordin stabilește că încadrarea în grupele I și a II-a de muncă se face proporțional cu timpul efectiv lucrat la locurile de muncă incluse în aceste grupe, cu condiția ca, pentru grupa I, personalul să lucreze în aceste locuri cel puțin 50%, iar pentru grupa a II-a, cel puțin 70% din programul de lucru.

17. Astfel, instanța a constatat că față de funcțiile deținute de reclamantii și datorită specificului activității, respectiv lucrul în prezența radiațiilor electromagnetice, activitatea acestora se încadrează în grupa a II-a de muncă, în perioadele și în procentele reținute în raportul de expertiză.

18. În ilustrarea acestei orientări jurisprudențiale, autorul sesizării a anexat: Sentința civilă nr. 1.460 din 20 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Galați — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.421/121/2018; Sentința civilă nr. 854 din 9 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă în Dosarul nr. 240/113/2019; Sentința civilă nr. 161 din 20 martie 2019, pronunțată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă în Dosarul nr. 121/113/2018; Sentința civilă nr. 149 din 20 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.481/105/2018; Sentința civilă nr. 2.105 din 18 septembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.443/105/2019; Sentința civilă nr. 2.104 din 18 septembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.442/105/2019; Sentința civilă nr. 1.965 din 13 iunie 2019, pronunțată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 2.322/93/2017; Sentința civilă nr. 624 din 9 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.346/86/2018.

19. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a reținut că din textul pct. 3 din Ordinul nr. 50/1990 reiese faptul că activitatea desfășurată de reclamantii și locurile lor de muncă trebuie să fie din cele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 din ordin, nefiind suficient ca aceștia să fi lucrat în condiții vătămătoare de natura celor care au determinat încadrarea unor anumite activități în grupa I sau a II-a de muncă, ci fiind necesar ca aceștia să fi desfășurat activități în locurile de muncă prevăzute expres în Ordinul nr. 50/1990. În acest sens, se recunoaște încadrarea în grupa I sau a II-a de muncă, astfel cum se prevede în art. 3 din Ordinul nr. 50/1990, pentru angajații care au desfășurat activități dintre cele indicate în anexele din ordin, chiar dacă nu au fost nominalizați în acest sens în procedura stabilită de art. 6 din actul normativ menționat, iar nu asimilarea sau echivalarea unor activități ce nu sunt prevăzute în actul normativ cu cele care sunt prevăzute în anexele sale, pentru motivul că ar prezenta condiții de muncă asemănătoare.

20. *O altă instanță*, în susținerea aceleiași opinii, a reținut că simpla regăsire a activității între cele enumerate limitativ în anexele nr. 1 și 2 din Ordinul nr. 50/1990 nu generează un drept, ci doar o vocație la încadrarea în grupe superioare de muncă. Vocația poate deveni un drept în măsura în care instanța de judecată, în urma verificărilor concrete și a probatoriilor administrate, poate suplini procedura și condițiile obligatorii de încadrare în grupele prevăzute de Ordinul nr. 50/1990. Conform dispozițiilor pct. 3—14 din Ordinul nr. 50/1990, pentru ca activitatea desfășurată să fie încadrată în grupele prevăzute de acest act normativ, trebuie să fie îndeplinite anumite cerințe: condițiile deosebite de lucru, procentul de minimum 70% din programul de lucru pe care angajatul trebuie să îl fi lucrat în activitățile încadrabile în grupa a II-a de muncă și existența,

pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 1990, a buletinelor de determinare a noxelor.

21. Această orientare jurisprudențială se regăsește în: Sentința civilă nr. 194 din 28 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 6.313/118/2018; Sentința civilă nr. 439 din 16 mai 2019, pronunțată de Tribunalul Vaslui — Secția civilă în Dosarul nr. 1.567/89/2018; Sentința civilă nr. 977 din 13 iunie 2018, pronunțată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.334/114/2017; Sentința civilă nr. 866 din 21 mai 2018, pronunțată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 401/114/2018; Sentința civilă nr. 1.139 din 3 septembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 543/114/2018; Decizia civilă nr. 910 din 1 noiembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.812/86/2016; Decizia civilă nr. 694 din 25 octombrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 7.798/99/2017.

IV. **Opinia titularului sesizării — Avocatul Poporului**

22. Avocatul Poporului a apreciat că prima opinie este în acord cu litera și spiritul legii, motivat de faptul că activitatea desfășurată în cadrul centrelor teritoriale de calcul poate fi considerată activitate desfășurată în grupa a II-a de muncă, în conformitate cu dispozițiile Ordinului nr. 50/1990 și ale Ordinului nr. 125/1990.

23. Principiul de bază al încadrărilor în grupele de muncă este cel al analizei condițiilor de muncă, care trebuie să aibă în vedere condițiile concrete de lucru, cum ar fi lucrul în mediu toxic, program de lucru, factori nocivi etc. De altfel, Ordinul nr. 50/1990 a suferit nenumărate modificări și completări, iar pentru unele categorii de personal angajatorii au acordat administrativ grupe superioare de muncă, chiar în absența unei enunțări exprese în ordin.

24. Avocatul Poporului apreciază că activitatea lucrată permanent în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul s-a desfășurat în prezența unor factori de risc și îmbolnăvire sau chiar de accidentare — radiații electromagnetice, astfel încât aceasta poate fi încadrată în grupa a II-a de muncă, în speță în prevederile pct. 111 din anexa nr. 2 din Ordinul nr. 50/1990, conform căreia beneficiază de grupa a II-a de muncă personalul operativ de tură, pct. 214, în care este prevăzută activitatea generică de operator calculator electronic, precum și pct. 18 din anexa nr. 2 a Ordinului nr. 125/1990, conform căreia se încadrează în grupa a II-a de muncă activitatea prestată la instalații, utilaje sau aparate care funcționează cu radiații electromagnetice: infraroșu, ultraviolete, microunde de medie sau de înaltă frecvență și lasere, cu excepția laserelor de mare putere, necranate, care sunt prevăzute în grupa I de muncă. Încadrarea salariaților din fostele centre teritoriale de calcul în grupe superioare de muncă se realizează raportat la existența și natura condițiilor vătămătoare de lucru, la dificultatea muncii, la supunerea la radiații electromagnetice, expunerea la factori nocivi și dăunători, suprasolicitarea nervoasă, timpul efectiv de lucru în aceste condiții.

25. Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 9 din 16 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016 (*Decizia nr. 9 din 16 mai 2016*), s-a statuat că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor pct. 6—8 și 12 din Ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 50/1990, instanțele de judecată au posibilitatea analizării și constatării pe cale judiciară, ulterior abrogării acestui act normativ, a încadrării muncii prestate în perioada 18 martie 1969—1 aprilie 2001, după caz, în grupele I sau II de muncă.”

26. În considerentele acestei decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că: „51. *Premisa derulării acestei proceduri în fața instanței este ca tipul de activitate să se regăsească în anexele 1 și 2 ale variantei consolidate a ordinului. Aceasta conferă celui care a desfășurat activitatea respectivă dreptul de*

a obține recunoașterea pentru sine a faptului că a lucrat în condiții deosebite față de cele normale, astfel că efortul suplimentar depus în aceste condiții creează o vocație la acordarea unor facilități la deschiderea drepturilor de pensie.”

27. Referitor la Ordinul nr. 50/1990, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a reținut, în considerentele Deciziei nr. 258 din 20 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 85/2002 (Decizia nr. 258 din 20 septembrie 2004), că „acestei reglementări unice, cu efect global, astfel cum a fost dată prin succesivele modificări și precizări aduse ordinului în discuție, nu i se poate restrânge aplicarea, numai la activitățile și funcțiile prevăzute în forma inițială a actului, în lipsa unei dispoziții exprese a însuși organului de autoritate emitent sau a unui act normativ de ordin superior.

O atare interpretare se impune cu atât mai mult cu cât forma dobândită de ordinul respectiv prin completările și modificările ulterioare a fost menită să elimine inconsecvențele și inechitățile existente.

De aceea, a accepta restrângerea sferei de aplicare a ordinului și a crea categorii distincte de beneficiari, în raport cu situația pe care aceștia o aveau atunci când i s-au adus modificări sau completări, ar însemna să se creeze discriminări tocmai acolo unde s-a urmărit tratarea egală și nediferențiată a tuturor celor care au activat în condiții similare de muncă, indiferent de perioada în care au lucrat”.

28. Astfel, având în vedere considerentele de principiu reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit cărora pentru recunoașterea încadrării într-o grupă de muncă este suficient ca tipul de activitate să se regăsească în anexele variate consolidate a ordinului, Avocatul Poporului a opinat că activitatea desfășurată în condiții vătămătoare, grele sau periculoase (radiații electromagnetice, zgomot, suprasolicitare neuropsihică), în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul, se regăsește în anexa nr. 2 a Ordinului nr. 50/1990 și a Ordinului nr. 125/1990, astfel încât este justificată încadrarea în grupa a II-a de muncă a personalului respectiv.

29. În considerarea rolului său constituțional de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, Avocatul Poporului a apreciat că activitatea desfășurată în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul reprezintă activitate desfășurată în grupa a II-a de muncă. Recursul în interesul legii formulat nu urmărește adăugarea pe cale pretoriană a unor activități și locuri de muncă ce nu se regăsesc în anexe, ci recunoașterea activității desfășurate în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul ca încadrându-se în anexa nr. 2 din Ordinul nr. 50/1990, corespunzătoare grupei a II-a de muncă.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Analizând sesizarea formulată de Avocatul Poporului, procurorul general a apreciat că recursul în interesul legii este inadmisibil. În subsidiar, a considerat ca fiind în litera și spiritul legii cea de-a doua orientare jurisprudențială (prezentată la paragrafele 19—21 din prezenta decizie).

31. Cu privire la admisibilitate, a arătat că aspectul asupra căruia se solicită pronunțarea unei decizii în interesul legii constituie o chestiune de aplicare a legii la situațiile de fapt din fiecare cauză dedusă judecătii, neputându-se stabili o soluție generală sub acest aspect, motiv pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă.

32. Practica judiciară atașată în cele două anexe ale sesizării nu se circumscrie obiectului recursului în interesul legii promovat, soluțiile diferite pronunțate fiind rezultatul aprecierii unor circumstanțe particulare ce țin de aplicarea textelor de lege la situațiile concrete, iar autorul sesizării solicită mai degrabă o dezlegare factuală a ipotezelor particulare prezentate, aspect care ține exclusiv de exercițiul aplicării legii. În atare cauze, determinantă este stabilirea situației de fapt pe bază de probatorii și care se apreciază de la caz la caz, în funcție de aceasta aplicându-se normele de drept incidente.

33. În cauză se identifică și un alt motiv de inadmisibilitate, determinat de intervenirea unui reper de interpretare din partea instanței supreme.

34. Astfel, prin Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, instanța supremă, în procedura recursului în interesul legii, a statuat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor pct. 6—8 și 12 din Ordinul nr. 50/1990, instanțele de judecată au posibilitatea analizării și constatării pe cale judiciară, ulterior abrogării acestui act normativ, a încadrării muncii prestate în perioada 18 martie 1969—1 aprilie 2001, după caz, în grupa I sau a II-a de muncă.

35. Pe fondul problemei de drept, procurorul general a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor pct. 3 coroborat cu pct. 6—8 și pct. 12 raportat la anexa nr. 2 din Ordinul nr. 50/1990 și a dispozițiilor pct. 1—5 din Ordinul nr. 125/1990, nu este posibilă asimilarea activităților încadrate în grupa a II-a de muncă la nivelul unei categorii de angajatori, chiar dacă prestarea acestora la nivelul altei categorii de angajatori a avut loc în condiții de muncă similare, deoarece nu este posibilă o lărgire a sferei de aplicare a ordinului, reglementarea specială a grupelor de muncă fiind de strictă aplicare.

VI. Opinia judecătorilor-raportori

36. Judecătorii-raportori au apreciat că problema cu care a fost investită Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea prezentului recurs în interesul legii este o chestiune de fapt, ce presupune administrarea și aprecierea unor probe specifice, și nu poate fi calificată ca o veritabilă problemă de drept, ce are deschisă perspectiva soluționării ei pe calea mecanismului în interesul legii, astfel încât au propus respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

VII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

37. Verificând regularitatea sesizării, se constată, mai întâi, că Înalta Curte de Casație și Justiție, sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, a fost legal sesizată de către Avocatul Poporului care, potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, are legitimarea procesuală pentru declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii, în scopul interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești.

38. Referitor la cerințele de admisibilitate a recursului în interesul legii, art. 515 din Codul de procedură civilă prevede astfel: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecătii au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

39. Din cuprinsul normei anterior menționate rezultă următoarele condiții ce trebuie îndeplinite, cumulativ, pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil:

- sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept;
- problema de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești;

— dovada soluționării diferite de către instanțele judecătorești să se realizeze prin hotărâri judecătorești definitive;

- hotărârile judecătorești definitive să fie anexate cererii.

40. Din analiza conținutului memoriului de sesizare cu recurs în interesul legii formulat de Avocatul Poporului, precum și a documentelor atașate sesizării reiese că, în prezenta cauză, nu este îndeplinită una dintre cerințele de admisibilitate anterior enunțate, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

41. Se constată că hotărârile judecătorești definitive, anexate memoriului de recurs, conturează existența în materia respectivă a unor soluții diferite, cristalizate în jurul a două orientări jurisprudențiale distincte, expuse pe larg în preambulul prezentei decizii; așadar, actul de sesizare a fost însoțit de hotărâri judecătorești definitive, relevante pentru problema dedusă interpretării, hotărâri provenind de la diferite curți de apel din țară, aceste împrejurări creând aparența îndeplinirii ultimelor

trei condiții de admisibilitate a recursului în interesul legii, dintre cele expuse anterior.

42. În legătură cu îndeplinirea primei condiții se impune însă a se sublinia că problema de drept supusă dezbaterii pe calea recursului în interesul legii trebuie să fie una reală și consistentă, generând posibilitatea interpretării, în mod diferit, a unui text de lege și existența unei jurisprudențe neunitare.

43. Sintagma „problemă de drept” trebuie raportată la prevederile cuprinse în art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, conform cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară ori incompletă”; analizând respectiva sintagmă prin prisma art. 1 din Codul civil, potrivit căruia „Sunt izvoare ale dreptului civil legea, uzanțele și principiile generale ale dreptului”, se apreciază că există o veritabilă problemă de drept în situația în care o regulă de drept, o uzanță ori aplicarea unui principiu general al dreptului dau naștere unei practici neunitare extinse, scopul procedurii fiind acela de a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a textului de lege supus examinării, printr-o dezlegare de principiu, indiferent de multitudinea situațiilor de fapt apărute în cauzele ce investesc instanțele în respectiva materie.

44. În jurisprudența dezvoltată în legătură cu această condiție, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, în mod constant, în sensul că trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, prin intermediul recursului în interesul legii. În acest sens, potrivit Deciziei nr. 11 din 19 septembrie 2011, pronunțată de Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 26 octombrie 2011, „a interpreta un text de lege înseamnă a lămuri înțelesul acestuia, a-l explica, a determina configurația reală a normei de drept (...)”. În același sens sunt, spre exemplu, și deciziile Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 5 din 20 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 19 februarie 2020, și nr. 10 din 21 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 19 mai 2022.

45. Prin urmare, pentru ca recursul în interesul legii să nu fie deturnat de la scopul său firesc, trebuie considerat că el nu poate fi promovat atunci când stabilirea anumitor chestiuni este rezultatul aprecierii materialului probator sau a unor circumstanțe proprii fiecărei cauze, aceasta fiind doar o problemă de aplicare a legii la circumstanțele concrete ale fiecărui proces, iar nu o veritabilă problemă de drept a cărei dezlegare să fie posibilă pe calea recursului în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție neputându-se substitui instanței de trimitere în procesul de aplicare a legii la situația de fapt.

46. Nu orice chestiune dezbătută în fața instanțelor de judecată este, așadar, și o problemă de drept veritabilă, această condiție nefiind îndeplinită dacă sesizarea vizează aplicarea unei dispoziții legale la elemente de fapt ale cauzei, respectiv modalitatea în care judecătorul aplică anumite dispoziții legale cu caracter general și impersonal la diverse situații concrete.

47. Astfel cum s-a precizat anterior, titularul sesizării cu care a fost investită instanța supremă a identificat, ca fiind o problemă de drept ce ar fi determinat practica neunitară a instanțelor, încadrarea în grupa a II-a de muncă a activității desfășurate în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul, solicitând interpretarea și aplicarea dispozițiilor pct. 3 coroborat cu pct. 6—8 și 12 raportat la anexa nr. 2 din Ordinul nr. 50/1990, precum și a dispozițiilor pct. 1—5 din Ordinul nr. 125/1990.

48. Prin Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a statuat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor pct. 6—8 și pct. 12 din Ordinul nr. 50/1990, instanțele de judecată au posibilitatea analizării și constatării pe cale judiciară, ulterior abrogării acestui act normativ, a încadrării muncii prestate în perioada 18 martie 1969—1 aprilie 2001, după caz, în grupa I sau a II-a de muncă.

49. În considerentele acestei decizii, în paragraful 55, s-a arătat că „(...) neparcurgerea procedurii legale de încadrare a salariaților în condiții deosebite de muncă corespunzătoare grupei I sau a II-a de muncă, fie pentru că angajatorul a considerat că locurile de muncă din unitate nu îndeplinesc astfel de condiții, fie că a ignorat aplicarea legii (nu a întreprins demersurile care se referă la procedura de evaluare a acestor locuri de muncă) pe perioada de valabilitate a ordinului, poate fi suplinită, pe cale jurisdicțională, de un litigiu promovat de fostul salariat în contradictoriu cu angajatorul și calificat ca un conflict, supus jurisdicției muncii, în situația premisă a ocupării de către acesta a unui loc de muncă sau a desfășurării unei activități dintre cele enumerate limitativ în listele anexe ale Ordinului nr. 50/1990 sau ale Ordinului nr. 125/1990 (regăsite în lista celor nominalizate)”.

50. Rezultă, așadar, din considerentele citate că aplicarea dispozițiilor respective pe cale judiciară presupune ca instanța să se substituie angajatorului care nu a urmat procedura administrativă internă prevăzută de ordin, finalizată cu nominalizarea persoanei într-o anumită grupă de muncă, procedând ea însăși la verificarea condițiilor de lucru din acea perioadă, împrejurare care presupune, fără dubiu, analizarea în concret a situației de fapt din fiecare cauză în parte, prin administrarea unor probe specifice, pentru a se stabili existența situației premisă a ocupării de către salariat a unui loc de muncă sau a desfășurării unei activități dintre cele enumerate limitativ în listele anexe ale Ordinului nr. 50/1990 sau ale Ordinului nr. 125/1990 (regăsite în lista celor nominalizate), nefiind suficientă doar proba cu privire la existența unor condiții de muncă nefavorabile privind nivelul de noxe, microclimat, suprasolicitare fizică sau psihică etc.

51. Aceasta deoarece, în lumina considerentelor deciziei citate, simpla regăsire a activității între cele enumerate limitativ nu generează un drept, ci doar o vocație la încadrarea în grupe superioare de muncă, putând deveni un drept constatat prin hotărâre judecătorească, în măsura în care instanța, în urma verificărilor concrete și a probatoriilor administrate, poate suplini procedura și condițiile obligatorii de încadrare în grupe, prevăzute de Ordinul nr. 50/1990, aceste cerințe fiind, conform art. 3—14 din actul normativ citat: condițiile deosebite de lucru, procentul de minimum 70% din programul de lucru pe care angajatul trebuie să îl fi lucrat în activitățile încadrabile în grupa a II-a de muncă și existența, pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 1990, a buletinelor de determinare a noxelor efectuate de către organele Ministerului Sănătății sau de către laboratoarele proprii de determinare.

52. Prin urmare, se deduce cu claritate faptul că, în decizia de recurs în interesul legii anterior citată, instanța supremă a arătat că modul în care judecătorul investit cu soluționarea unei astfel de cauze poate suplini procedura și condițiile obligatorii de încadrare în grupele prevăzute de Ordinul nr. 50/1990 presupune verificarea îndeplinirii situației premisă (aceea a regăsirii tipului de activitate desfășurată de către reclamant între cele enumerate limitativ în anexele nr. 1 și 2 ale ordinului), dar și a condițiilor prevăzute de dispozițiile pct. 3—14 din respectivul act normativ, anterior evidențiate, neputând fi adăugate, pe cale pretoriană, alte activități și locuri de muncă la cele prevăzute în anexe, chiar dacă îndeplinesc aceleași condiții de muncă, posibil vătămătoare.

53. Este important a fi subliniat și faptul că, prin considerentele Deciziei nr. 9 din 16 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a identificat un criteriu obligatoriu de apreciere, stabilind o interpretare general obligatorie a sintagmei „aceleași condiții”, în sensul că noțiunea în cauză „62. (...) nu se referă la condițiile generale de muncă nefavorabile privind nivelul de noxe, microclimat, suprasolicitare fizică sau psihică, riscuri de explozii, iradiere etc., ale altor salariați aflați în raport de muncă cu alți angajatori în domenii ce nu au fost indicate în anexe, ci la condițiile concrete descrise de alin. 1 și 2 ale pct. 3 dintr-un anumit domeniu de activitate nominalizat expres în anexe”.

54. Această dezlegare, dată prin Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, obligatorie atât din perspectiva dispozitivului, cât și a considerentelor sale, întrucât rezolvarea dată problemei de drept implică întregul silogism juridic dezvoltat în considerente și dispozitiv, este necesară și suficientă pentru soluționarea cauzelor având ca obiect încadrarea (sau neîncadrarea) în grupa a II-a de muncă a activității desfășurate în fostele centre teritoriale de calcul, în care au fost pronunțate decizii diferite de către instanțele naționale și în legătură cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea prezentului recurs în interesul legii.

55. Modul în care completurile specializate din cadrul diferitelor instanțe analizează situația din fiecare dosar, din perspectiva acestei dezlegări obligatorii, vizează cercetarea unor elemente particulare ale cauzei deduse judecății, ceea ce relevă faptul că premisa de la care a pornit problema de drept în discuție este o stare de fapt, și nu o dispoziție legală. Pe cale de consecință, prima condiție de admisibilitate a recursului în interesul legii, dintre cele enumerate la paragraful 39, nu este îndeplinită.

56. Aceasta deoarece, așa cum rezultă din jurisprudența atașată sesizării, încadrarea în grupa a II-a de muncă a activității desfășurate în fostele centre de calcul presupune și implică anumite aspecte de probațiune ce îi revin exclusiv instanței de judecată, câtă vreme reclamații din cauzele în care s-au pronunțat soluții diferite au solicitat asimilarea activității centrelor de calcul cu a altor unități, ceea ce implică verificarea în concret, față de dispozițiile Ordinului nr. 50/1990 sau ale altor acte normative care prevăd acordarea grupei de muncă, atât a

59. Pentru aceste motive, în aplicarea dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă, prezentul recurs în interesul legii va fi respins ca inadmisibil.

încadrării strict în condițiile impuse de acestea cu privire la locurile de muncă, cât și a activităților prestate de foștii salariați, care au declanșat litigiul.

57. Nu este lipsit de semnificație, din această perspectivă, nici faptul că în considerentele Deciziei nr. 9 din 16 mai 2016 Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat (paragraful nr. 58) și că „(...) evaluarea utilității unei probe cu expertiză în domeniul protecției muncii, care nu ar mai putea verifica, în concret, situația condițiilor de muncă din perioada anterioară anului 2001, ci ar cuprinde doar o evaluare teoretică a riscurilor potențiale în considerarea naturii activității, nu reprezintă o veritabilă problemă de drept ce trebuie interpretată, ci una de apreciere cu privire la probațiune, în raport cu situația concretă din fiecare cauză”. Chiar dacă aceste considerente vizează o împrejurare străină de obiectul prezentei sesizări, ele întăresc și subliniază, încă o dată, concluzia că orice aspect care privește analiza concretă, prin probe specifice, a condițiilor de muncă și a naturii activității foștilor salariați pentru încadrarea acestor activități în grupele de muncă reprezintă o chestiune de apreciere a situației de fapt, și nu o problemă de drept.

58. Prin urmare, problema cu care a fost investită Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea prezentului recurs în interesul legii este o chestiune de fapt ce presupune administrarea și aprecierea unor probe specifice și nu poate fi calificată ca fiind o veritabilă problemă de drept, ce are deschisă perspectiva soluționării ei pe calea mecanismului recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului, privind următoarea problemă de drept: *Interpretarea și aplicarea dispozițiilor pct. 3 coroborat cu pct. 6—8 și pct. 12 raportat la anexa nr. 2 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, cu completările ulterioare, și dispozițiilor pct. 1—5 din Ordinul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerului Sănătății și Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 125/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, pentru perioada lucrată după 1 martie 1990, în sensul de a se stabili dacă activitatea desfășurată în cadrul fostelor centre teritoriale de calcul poate fi încadrată în grupa a II-a de muncă.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 461142